

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo najše blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pozamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Živela avstrijska Justica!

Odkar se je pričelo med nami Slovenci narodno gibanje in je zalovalo politično življenje, se borimo za veljavo našega jezika v uradih in šolah.

Več nego pol stoletja se že vzklikujemo na tem polju, a uspehi, ki smo jih v tem času dosegli, so v kljub nadčloveškim našim naporom naravnost minimalni in dasi jamči čl. XIX. državnega temeljnega zakona vsem narodom in jezikom v državi absolutno ravnopravnost v šoli in uradu, vendar smo še vedno Slovenci v Avstriji pravilno helotje, brezpraven narod, kateremu se reže pravica samo v toliko, v kolikor to dovolijo naši zakletci sovragi in v kolikor nepremagljiva sila odnošajev in novih razmer primora državno oblast, da nam vrže kako drobtinico.

S težkim trdom in veliko muko smo si izvojevali takozvano slovensko ljudsko šolo na Kranjskem, Spodnjem Štajerskem in Goriškem, in takozvane slovenske paralele v spodnjih razredih gimnazij na Kranjskem in Spodnjem Štajerskem. To je bil ves naš uspeh polstoletnega boja na šolskem polju. Niti popolnih slovenskih gimnazij si nismo mogli priboriti, dasi imajo svoje gimnazijske zavode že vsi drugi avstrijski narodi ne izvzema Malorusov, in kakor kažejo vsa znamenja, grozi v najnovjšem času celo našemu ljudskemu šolstvu na Spodnjem Štajerskem največja nevarnost, da se mu s spretnimi in premetenimi manevri naših narodnih nasprotnikov zada smrtni udarec.

Ni mnogobojno uspešna ni bila naša borba za pravice slovenskega jezika v uradih.

Pri sodiščih na Kranjskem in deloma na Primorskem smo pač priborili slovenskemu jeziku vsaj v zunanem poslovanju kolikor toliko ravnopravnosti, dočim smo pri drugih uradih mogli doseči samo ne-

znatne mrvice, ki jih resno niti ne moremo smatrati za uspehe.

S Pražakovimi jezikovnimi naredbami je slovenski jezik vsaj deloma prišel do veljave tudi na Spodnjem Štajerskem, tako da je bila edina dežela, kjer prebivajo Slovenci, Koroška, kjer je bil slovenski jezik, dasi ga govori dobra tretjina vsega prebivalstva, docela brezpraven in brez vse veljave tako v šoli, kakor v narodu.

O borbi na šolskem polju ne bomo govorili, saj je znano vsakomur, kdor se le količkaj briga za naše narodno življenje, da se je koroškim Slovincem po večnega desetletnem trudu in naravnost titanskem naporu jedva posrečilo, si izvojevati dve slovenski ljudski šoli, katerih usoda pa je prav tako problematična, kakor je gotovo, da bo vlada prva stegnila roko, ko pride čas, da se izbrišejo na Koroškem zadnji sledovi slovenskega šolstva.

Akoja za priznanje pravic slovenskemu jeziku pri koroških sodiščih se je pričela šele pred nekaj leti, ko se je dr. Janko Brejca naselil kot odvetnik v Celovcu.

Sprva se je zdelo, da se bo energičnemu nastopu dr. Brejca posrečilo, priboriti slovenskemu jeziku pri koroških sodiščih vsaj tisto mrvice pravic, ki jih uživa pri sodiščih na Spodnjem Štajerskem. Toda to je bila le prazna nada, zakaj Brejčevi akciji so se z vsem fanatizmom uprli ne samo narodni naši nasprotniki, nego tudi uradništvo, ki je na Koroškem bolj kakor kjerkoli drugod prepojeno z radikalnim vsenemškim duhom.

A tudi ta, dasi mogočen odpor bi ne mogel zabraniti, da bi se slovenskemu jeziku pri koroških sodiščih ne priznale vsaj najprimitivnejše pravice, ako bi državna oblast, ki bi naj v smislu temeljnih in najvišjih državnih zakonov vladala strogo po načelih absolutne ravnopravnosti, direktno in očitno ne podpirala tistih teženj, ki merijo za tem, da se odvzamejo sloven-

skemu narodu in slovenskemu jeziku na Koroškem vse pravice.

To je bilo očito od tistega hipa, ko se je pričel jezikovni boj na Koroškem, v najjasnejši luči se je pa to pokazalo sedaj, ko se je, mi trdimo to smelo, naravnost na vladni ukaz prepodila slovensčina izpred koroških sodišč.

Najvišje sodišče je namreč odbilo rekurz odvetnika dr. Janka Brejca proti ukrepu deželnega sodišča v Celovcu, da se pred tem sodiščem ne sme razpravljati, niti ne protokolirati v slovenskem jeziku, kateri ukrep je potrdilo tudi graško nad sodišče.

In kako je utemeljil najvišji sodni dvor to famozno svojo razsodbo?

Najvišji sodni dvor pravi: Sodišče ima samo, in sicer po § 13. splošnega sodnega reda iz l. 1781. odločiti, katerega jezika naj se poslužuje stranke in njih zastopniki. Dotična točka se glasi: „Stranke se imajo v svojih govorih posluževati v deželi navadnega jezika.“ Dosedaj se je ta točka vedno tolmačila tako, da je smatrati za jezik, v deželi navadne, tiste, ki se govore v dotični deželi.

Najvišji sodni dvor je pa to dosedaj obče veljavno interpretacijo prevrgel in razsodil, da je pod terminom „v deželi navadnega jezika“ razumeti tisti jezik, ki je „navaden pri sodišču“, to je jezik, ki se ga poslužuje sodna oblast!

V utemeljevanju te svoje razsodbe se sklicuje na zapadno-gališki sodni red z dne 19. decembra 1796. L in na cesarski patent z dne 9. avgusta 1854. leta, ki govorita „o jeziku, navadnem pri sodišču“!

Da se je torej izgnal slovenski jezik izpred koroških sodišč, je bilo potreba prebrskati vse zaprašene arhive, da se je končno našla 110 let stara, od vseh že zdavnja

pozabljena odločba, ki bi naj vsaj navidezno podkrepila in podprla rozsodbo, ki, kar se tiče škandaloznosti in očite krivičnosti, pač nima primere v zgodovini avstrijskega pravosodstva!

Ne bojimo se, glasno na vsa usta povedati, da je naše globoko uverenje, da te famozne, vsem načelom pravičnosti in prava v obraz bijoče rozsodbe najvišjemu sodnemu dvoru ninarokovalo pravno prepričanje, ampak da je ta odločba pregrešni sad pritiska in vpliva s strani, ki bi ne smele nikdar imeti ingerence na korporacijo, ki bi naj bila najvišje zadoščila prava in pravičnosti v državi!

V tem našem uverjenju nas utrujuje zlasti okolnost, da je dr. Brejčev priziv ležal že mesece in mesece pri najvišjem sodišču, ne da bi bil rešen, rešil se je pa takoj, čim je sedanji parlament za vedno končal svoje zasedanje.

Vlada je morala biti dobro poučena o razsodbi najvišjega sodišča, ako že nečemo naravnost trditi, da je bila mati te odločbe, in je morala vedeti, da mora nastati najsilnejši vihar po slovenskih deželah, čim se razglasi ona nečuvna rozsodba.

Za to se je čakalo z razglasitvijo te rozsodbe, dokler se ni razšel parlament, ker se je vendarle bilo bati, da bi ogorčeno slovensko javno mnenje prisililo mameluke, zbrane v „Slovenski zvezi“, k energičnemu odporu proti taki vladi, pod katere egido se deli pod krinko pravice takšna v nebo vpijoča krivica.

Nam je prav, ako se je avstrijska justica, ta boginja, ki bi naj bila zavetje prava in pravičnosti, ponižala v dekle, protitutko, ki služi umazani politiki in samopašni strankarski špekulaciji, bomo vsaj vedeli, da ji

nimamo več zaupati in bomo po tem tudi uravnali svoje postopanje!

Po zaslugi skrbne naše matere vlade je v nas Slovincih zamrl že marsikateri naš čut za Avstrijo in če umre sedaj tudi zaupanje v avstrijsko justico, bog ž njim, mnogo itak nimamo več izgubiti!

Če bo pa to tudi prav tistim krogom, ki nam zdaj dele takšno pravico, to je pa drugo vprašanje!

Eno pa naglašamo in to si naj zapišejo merodajni krogi, ki so se navadili tako lahkoverno in lahko mišljeno se igrati z usodo slovenskega naroda, za ušesa: Slovenci smo bili dosedaj res helotje, uboge pare, ki smo v ponižnosti poljubovali palico, ki je nas tepla, toda ti časi sedaj polagoma izginjajo in ni daleč več doba, ko bo mera našega trpljenja prenapolnjena in ko bo sicer pohleven Slovenec pokazal svoje zobe tudi tistim, katerih palico je sedaj poljubljali! Cavete!

Prihodnje državnozbornske volitve.

Dunaj 6. februarja. Nove državnozbornske volitve se razpišejo sredi meseca februarja. Volitve so določene za prvo polovico meseca maja. Vlada je sicer želela, naj bi se razpisale poprej, toda novi volilni sistem zahteva toliko priprav, da jih posebno občinam, ki imajo le majhen upravni aparat, ne bi bilo mogoče pred majem dovršiti.

Ljubno 6. februarja. Za mestno skupino Bruck-Ljubno je napovedal svojo kandidacijo ljudskošolski učitelj Schweinzger, in sicer na program nemške ljudske stranke.

Madžarska politika.

Budimpešta, 6. februarja. Preden je baronica Schünberger odpotovala iz Budimpešte, je izpovedala preiskovanemu sodniku glede afere Lengyel-Polonyi, da je posredovala in izročevala raznim politikom darila v denarju. S to zadevo se bo najbrže že te dni bavil imunitetni odsek poslanske zbornice. Med

LISTEK.

Zapiski slovenskega kolesarja.

(Konec.)

Potrpežljivo sva čakala, da je napregel. Stala sva sredi sobe in gledala skozi okno. Nihče ni govoril; kakor sploh ves čas, od trenutka, ko sva padla s koles, nisva izpregovorila besede med seboj. Bilo je to čisto nepotrebno, kajti mislila in čutila sva oba ene in isto — kakor dva, ki sta v enakem položaju. Najino notranje razpoloženje tistikrat pa je bilo čudno: nesramnosti kmetove naju niso razburjale, pač pa so vzbujale v najinem srou prijeten občutek kakor zadoščanje! Da, čutil sem na primer, kako sem želel, da bi bilo njegovih nesramnosti več in več, ena hujska od druge — zato seveda, da bo povračilo tem imenitnejše! Ta predobčutek zadoščanja je že bil zadoščanje, prijeto in dobrodejno — in od tod ta najin mir! Če sem pogledal zdaj

prijatelja, je odseval njegov obraz blagi pokoj svetega moža, ki odpušča svetu njegove grehe in ga blagoslavlja; in ta pokoj je prevzemal tudi mene, naj sem hotel ali ne.

V vratih se je pokazal Potokar in naznanil:

„Voz je pripravljen.“

In ko je videl, da jemljeva seboj kolesa, ni rekel ničesar: Saj se bo peljal z nama po denar! Da, pomagal nama je celo, ju naložiti na voz. Bil je kratek lestveni voz s parom konj, ki sta delala slab vtisk kakor vse Potokarjevo gospodarstvo.

Sedli smo in pogal je. V tistem trenutku sem videl v oknu za hišo paglavca. Pritiskal je smrčki nos na šipo in v roki, „ki jo je imel čisto proč“, je držal velikansko jabolko. V veži pa je stala baba in se škodoželjno razžala za nama.

Voz je zdrdral urno skozi vas in naprej po ravni cesti. Mračilo se je in bilo je hladno.

A počutila sva se prav dobro. Bolečine so naju zapustile in objemal je naju večer, tako mil, tako svež in tako vonjiv in krepičen! S slastjo

sva kadila cigarete in se ozirala dobovoljno po lepi okolici.

Kmet pred nama je pridno poganzjal konja, se veselil denarcev, po katere se je peljal, tako krasno zasluzenih denarcev, in se na naju zdaj niti ozrl ni. Niti na mar mu ni prišlo, da bi ga utegnila napasti morda, tako naenkrat, od zadaj ga pobiti in uiti... Njega, takega korenjaka, takega človeka, njega Potokarja pa ta dva pohlevna golobčka, ta dva uboga, zbegana škrička? Bā!

Veselo je pokal bič in veselo je drdral voz po beli široki cesti. V bližini vasi smo srečavali ljudi, vračajoče se s polja, potem je postajalo tiho, samotno naokoli.

Nenadoma pa srečamo dva orožnika. No, zdaj sva bila rešena, zdaj sva kmeta, ki se je pregrešil zoper celo vrsto kazenskih paragrafov, kar svežega lahko izročila maščujoči justici! Za hip sem imel to idejo, a že je ugasnila v meni; zakaj čutil sem, da ko bi sedel kmet v zaporu tudi mesec dni, bi jaz ne imel od tega nobenega zadoščanja. Ne, stvar se mora završiti vse drugače; kako, tega

nisem vedel; a slutil sem instiktivno, da se zgodi nekaj vse drugačnega, vse imenitnejšega, nekaj, od česar bo imela moja tako kruto užaljena duša popolno zadoščanje. Pogledal sem prijatelja: niti ganil se ni — in že sta bila orožnika daleč za nami.

A kmetu je postalo pri tem kaj vroče! Vidno se je ustrašil, vrgl hiter, nemiren pogled na naju in potem je udaril po konjih, da smo kar šinili mimo orožnikov, ki se sploh na voz še ozrla nista. Zmračilo se je že popolnoma.

A ko smo se oddaljevali bolj in bolj od njiju in ko sta izginila slednjič tam za klancem, se mu je povrnil zopet pogum; široko se je zopet popravil na svojem sedežu in se gromko odhrkal... in ko smo bili že zelo, zelo daleč, se je obrnil k nama na pol in s tistim svojim impertinentnim posmehom, za katerega je bil v stanu človek ustreliti ga na mestu, — je rekel:

„Bil bi vaju lahko izročil tistima tam; pa se mi smilita. Naj bo no...“

Odvrnil mu ni nihče ničesar. A

čez nekaj časa je zagnal tovariš cigareto stran — in videl sem, kako se mu je obraz hipoma pobarval temnordeče. In sklonil se je daleč naprej, kmetu tik do glave, in zahropel mu je na uho, ker je vrel v njem od jeze.

„Kaj bi bil — ti butec?“

Kmeta je zasukalo, kakor da je počila bomba za njegovim hrbtom! Pritegnil je vajeti, zazijal v naju ves trt in top, hotel ziniti... a že mu jo treščila pest mojega tovariša z jedko silo sredi v obraz. V isti hip — ni mogoče povedati, kako hitro se je to godilo, — sva planila naju oba, kakor risa, in ga podrla na dno voza. Strahopeten kakor je kmet in od groze napol mrtev se je komaj branil, samo hropel je kakor vol pod mesarjevo sekiro. Tovariš mu je klečal na obeh rokah in ga držal za vrat. Jaz pa sem skočil h konjema, ki sta stala mirno na mestu, in odpel vajeti.

Nato sva obrnila kmeta narobe in ga privezala z vajeti na voz, da se ganiti ni mogel. Nihče naju ni govoril besede ves čas — delala sva v

drugimi je hudo kompromitiran tudi demokratični posl. Vaszonyi.

Demokratično - liberalni klub je imenoval za predsednika bivšega državnega tajnika Kafko, ki ga je koalicija odpustila. Nadalje je klub sprejel za člane bivše ministre iz Fejervaryjevega kabineta Slanyija, Feilitzschja in Vörsösa. Zaradi tega je ministrski predsednik dr. Wekerle odložil častno predsedstvo pri klubu.

Strahovi na avstrijsko-italijanski meji.

Rim 6. februarja. Poslanca Loro in Magni sta interpelirala, ali je vladi znano, da je avstrijski generalni štab položil na meji podzemsko defenzivne in ofenzivne rove pod italijanska tla. Minister zunanjih del Tittoni je odgovarjal, da so take vesti brez vsake stvarne podlage. Govorica je nastala, ker so se pojavile diference privatnega značaja med neko italijansko in avstrijsko rudniško družbo zaradi uradnikov v Valletti. Italijanska družba je namreč trdila, da je avstrijska kopala rove preko deželne meje.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 6. februarja. Volitve volilnih moč za državno durno imajo dosedaj sledeči izid: za desno odločnih je 288 volilnih moč, na desno nagibajočih brezstranskih 112, kadetov, progresistov in socialistov 318, socialnih revolucionarjev 3. Skupine velesposstva so izkazale dosedaj veliko večino za desnico. Mestni volilci pa so volili največ kadete in ekstremno levice.

Čar je potrdil sodbo vojnega sodišča, ki je obsodilo admiralja Nebogatovega na deset let, druge pomorske častnike pa na razno dobo.

Dopolnilne volitve na Nemškem.

Berolin, 6. februarja. Končni izid državnozbornih volitev je sledeči: Konzervativci 82 (dosedaj 74), antisemiti 26 (dosedaj 21), centrum 109 (dosedaj 104), narodni liberalci 57 (dosedaj 51), tri frakcije levice 49 (dosedaj 36), socialni demokratje 43 (dosedaj 79), Poljaki 20 (dosedaj 16), druge frakcije 12 (dosedaj 16).

V svojem nagovoru je rekel cesar množici, ki mu je priredila po izidu ožjih volitev ovacije, ako bodo vsi stanovi ostali složni, vaker dosedaj, bo Nemčija lahko vse pomandrala, kar se ji postavi na pot.

Napetost med Japonsko in Zedinjenimi državami.

Dunaj 6. februarja. Tukajšnje japonsko poslanstvo je obelodanilo nekaj komunike, kjer pravi, da so vznemirljive vesti o napetosti med Japonsko in Zedinjenimi državami in o ultimatumu popolnoma neosnovane. V Tokiu nikakor ne mislijo na vojno.

Dopisi.

Z Dolenskega. (Prašičji tržni dnevi v Kandiji.) In zopet

nemi in čudoviti duševni vzajemnosti in vsa iz sebe, vsa divja od togote, od strastne, vroče želje maščevanja, ki je podvojlja, potrojila najino moč.

Potem sva dejala biciklja na tla in potem je vzel tovariš kmetov bič v roke, pri tankem koncu, jaz pa sem urezal v grmovju ob cesti dva prsta debelo leskovko.

In začela sva ga pretepati neusmiljeno, brez konca in kraja! Tepla sva ga za vse njegove nesramnosti, za vsa krvava žaljenja, ki nama jih je prizadel, tepla ga za bokal mošta za trideset krajcarjev, tepla ga za njegovo lakomnost, za svo njegovo prevzetnost in neumno kmečko hudobnost.

Rjovel je kakor zverina — a nihče mu ni prišel na pomoč na širni prazni poljani, v mrtvem samotnem jesenskem večeru.

Tepla sva ga, dokler nama ni omagala roka, dokler se nista bič in palica razletela na kose, dokler se najine prsi niso olajšane oddahnile! Potem sva zabrnala voz, pognala konja in Potokarja takšnega poslala domov.

je napačil četrtek 31. januarja in z njim seveda tudi tržni dan s prašičji v Kandiji. Ker se ni zadajšč niti eden teh sicer jako iskanih ščetincev na tem slavnem semuju prikazal, bilo jih je ta dan pa 14krat več, namreč 14 jih je pripeljal neki trgovec s prašičji iz Vidna pri Krškem. Siromak odpeljal jih je ob 8 uri zvečer od doma in vozil celo noč, da je prišel zjutraj na slavni svinjski trg v Kandijo. Veselja poln zažaril se je semenjakemu ravnatelju g. Kušljanu sicer strogi obraz, ko je zagledal od daleč nesrečnega trgovca s prašičji se bližati, kajti nadejal se je, da jih mu bode še Bog vedil koliko sledilo. — Toda varal se je ravnatelj, niti enega drugega ščetinca ni bilo in Kušljan je odšel jeze penec se s sejmišča. Kmetič, laskavo sprejet po neutrudljivem pobiralcu tržne tarife g. Francetu Berlecu, kateri je svojočasno gotovo častnejši posel žendarmarijskega stražmeštra imel, je zavozil zaupno na kandjiško tržišče, kjer pa razven gospoda nadzorovalnega živnozdravnika in enega tržnega redarja ni zagledal žive duše, še manj pa kakšnega kupca, kajti slednji bi mu bil najljubša prikazen. Tako je ta revež prepotoval z živino celih 12 ur ponoči v snegu in mrazu in končno — le v lastno zgubo. Gospodje, kateri ste se semnje provzročili, roko na srce, (če srce imate) ali se ne pravi to iz revnih ljudi in kmeta noroce briti? Ali ni tako ravnaje naravnost v pogubo našega revnega kmeta?! Mislili ste, da boste za napravilo tem semnje ugonobili novomeške obrtnike in trgovce in le lastne žepce polnili, toda grdo ste se varali. Ako nimate zadosti s to blamažo, dosegli jih boste po tem potu, kakor ste ga sedaj ukrenili, dan za dnevom še mnogo več. Seveda, sedaj že sami vidite, kako neumnost ste si z pridobitvijo svinjskih semenj v Kandiji napravili, in grize Vas, da jih ne morete preklicati, ker bi bila blamaža še večja. Cela Dolenska se vam smeje in brije noroce iz tistih visokih ali debelookroglih močiceljnovo, kateri so hoteli Novomeščane s prašičji v kozji rog ugnati. Prvi semenj se je še nekoliko pokazal, ker je bilo do 300 prašičev prignanih; toda na kateri način se je to zgodilo, to naj pa izve tudi širši svet: Ne le, da je premoženjsko oskrbnost v Kandiji že mesec dni preje bobnalo po svetu o bodočih semnjih, tudi prišnice so poslele v prosepel te nakane, kajti kolovodje kandjiških semnjov so pristne in prekanjene klerikalne dušice. Na prišnicah so v petih župnijah nedeljo za nedeljo oznanjevali, vabili in rotili Šukljetu in Zurcu vdani faruceljini ljudstvo, da naj se prvega semnja obilno udeleži, svinje pripelje, tudi če jih ne namerava prodati, kajti s tem se bode prihodnje semnje trdno utaborilo. Toda kaj se je zgodilo? Drugi tržni dan ni bilo niti enega prašiča, le gospod tarifni pobiralec in trije semnjski redarji so po snegu na semnjišču škakali, v roke pihali, kajti mraz jih je obhajal in groza jih je bilo o polomu in blamaži njihovih matadorjev; tako je bilo in tako bode tudi v bodoče. Ker že ravno o teh slavnih semnjih razpravljamo, naj bode še omenjeno, da se bode morebiti tudi predlog gosp. Berleca, da bi Kandija zahtevala, naj se povzdigne v mesto, posreči. No, če se to že zahteva, da naj se taka vas, katera nima niti enorazredne šole, ene cerkve, niti enega lasničarja, da bi jih počesal, potem pa morajo tudi prekrščenje tega novoustanovljenega mesta celo zahtevati, in sicer v "Hirsav", kar bo popolnoma značilno za v tem bodočem mestu bivajoče kolovodje. Na svidenje, po nastopnem semnju!

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 6. februarja.

Nadaljevala se je seja, ki se je prekinila večerj. Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je naznanil, da je družba za plinovo razsvetljavo imela dne 26. m. m. izredni občni zbor, na katerem je sprejeta vse pogoje glede razsvetljave mesta, kakor jih je sklenil občinski svet.

Prejšnje za podpore.

Pogrebno društvo „Marjina bratovščina“ je prosilo za podporo, ker so se z otvoritvijo novega pokopališča cerkvene pristojbine za pokopavanje zvišale za 24 K (Klic: Delo usmiljenja!), a društvo vključuje temu ni zvišala članarine, temuč tudi društvene reveže vseeno dostojno pokoplje ter celo deli še podpore. Odsek je proti podpori, ker bi se s tem zvišanju cerkvenih pristojbin priznala zakonitost. Prošnja se je odklonila. (Poročevalec občinski svetnik Knez).

Kranjska podružnica avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih je tudi vložila prošnjo za podporo. V prošnji navaja, da je podružnica že lani, t. j. v svojem prvem poslovnem letu skušala izvršiti svojo nalogo s tem, da je mnogim jeličnikom, ki so vsled boleznih postali za delo nesposobni, omogočila zdravljenje v zdraviliščih ter je 6 škrofuloznih, k jetiki nagnjenih otrok iz Kranjske poslala v morskospic v Gradežu. Svoje pravo delovanje pa prične podružnica stoprav v teh dneh s tem, da otvori v Ljubljani oskrbovališče kot nekaj urad za jeličnike in prične z domovnim odvajanjem jetike. Ta način odvajanja jetike se je po izkušnjah v drugih državah pokazal najuspešnejši, ker zalezuje jetiko tam, kjer ima svoje glavne vire, v preobljudenih, vlažnih in temotnih stanovališčih ubožnega ljudstva. Vsako rodbino, v kateri se je pojavil kak slučaj jetike, obiščejo podružnični funkcionarji ter jo temeljito nadzorujejo. Bolnika kolikor mogoče izolirajo, rodbino pa poučujejo o varnostnih pripravah. Redno razkužujejo obleko in perilo. Obenem pa rodbini, posebno otrokom redno in brezplačno nakazujejo potrebna živila, pred vsem mleko in kruh. Uspehi tega higijeniškega ravnanja kontrolirajo se vsakih 14 dni v oskrbovališču z zdravniško preiskavo in tehtanjem. Ta način odvajanja jetike je profilaktičen. Na Dunaju se je na ta način posrečilo odvrniti vsak novi slučaj jetike. To delo je prava socialna potreba. Podružnica pa tudi misli na lastno otroško zavetišče ter je že vse potrebno ukrenila. Pogaja se za nakup v to pripravnega sveta na Kolodovem. Polovico kupne cene, blizu 10.000 K da podružnica iz lastnega premoženja, drugo polovico pa prispeva osrednje društvo. Da je odvajanje jetike res važno socialno vprašanje, priznala je avstrijska vlada, ki je v ta namen postavila v proračun osem milijonov kron. — Župan je nasvetoval v svojem dopisu, naj se podružnici nakloni 1500 kron podpore iz blagajniških preostankov. Temu se je odsek tudi pridružil ter odklonil predlog občinskega svetnika Predoviča, naj se dovoli 2000 K. (Poročevalec obč. svetnik Meglič).

Hišna posestnika Ivan Srebot in Avgust Adamič v Holzapfovih ulicah zahtevata odškodnino za svet, ki sta ga odstopila mestni občini. Dovolil se prvemu 133 K, drugemu pa 75 K s pogojem, da prevzameta stroške prepisa in vpisa. (Poročevalec prejšnji).

Upokojenemu sodnemu oficijalu Antonu Prijateljcu se dovoli za vestno in marljivo nadzorovanje gradu mesečna nagrada 10 K ter se mu izplača tudi za lanskih šest mesecev 60 K. (Poročevalec prejšnji).

Zasebni dekliški osemrazrednici v Lichtenurničnem zavodu se je dovolilo za nakup šolske oprave 100 K podpore. (Poročevalec občinski svetnik Šubic).

Prizivi.

Priziv sodnega nadsvetnika Jos. Martinjaka proti odloku mestnega magistrata, da se mu prepove raba vodnjaka, ki je preblizu greznice, se odkloni. (Poročevalec občinski svetnik Hanuš).

Prizivu dr. O. Vallentschaga proti stavbnemu odloku mestnega magistrata glede naprave hodnika ob novozgrajeni vili v Šubičevih ulicah se je ugodilo v toliko, da se spopolni stavbno dovoljenje, da mora imeti hodnik v Šubičevih ulicah širine 2 1/2 metra, v Levstikovih ulicah pa 1 1/2 m. Za napravo hodnika se mu je dovolil rok dveh let. (Poročevalec občinski svetnik Šubic).

Frančiškanski konvent je vložil ugovor glede snaženja hodnika na Miklošičevi cesti. Ugovoru se deloma ugodi, a za snaženje pri cerkvi mora skrbeti frančiškanski župni urad. (Poročevalec občinski svetnik Frančetti).

Prodajalci premoga so vložili prošnjo za odpravo § 2. določil o prodaji premoga na drobno (da morajo imeti na vozovih tehnice). Prošnja se je ugodilo, a mestnemu magistratu se je naročilo, naj policijski organi pretehtajo od časa do časa vreče s premogom. (Poročevalec obč. župan dr. vitez Bleiweis).

Poveljstvo ces. in kr. 3. voja v Gradcu je poslalo daljši dopis glede odprave smodnišnice in municijskih skladišč z ljubljanskega polja. Dopis je pisan v takem tonu, da je izval splošno ogorčenje. Dopis se nič ne ozira na lanko eksplozijo, ki bi bila lahko usodna za celo Ljubljano, temuč le naglašja, da so smodnišnice v predpisani oddaljenosti 1 km 400 m. Za premostitev bi bila vojna uprava le, ako ji mestna občina poišče primeren drug prostor blizu — kolodvorca, ga kupi in zgradi primerna poslopja. Prav je pripomnil župan, da se mu vidi dopis kakor kak „Regimentsbeteht!“: eksplozija ne sme segati čez zakonito črto 1 km 400 m. Župan je sestavil energičen dopis, v katerem poudarja, da je škoda, da odgovor vojne uprave ni dospel pred zaključitvijo delegacij ter grozi, da mestna občina s sosednjimi občinami ne bo zamudila, da se spravi stvar pred delegacije. — Obč. svetnik dr. Triller je izjavil, da mora ta odgovor 3. voja, ki ni izšel brez vednosti vojnega ministrstva, napraviti na vsakogar najmučnejši vtisk. Kaj takega je s stališča lojalnosti in humanitete neumljivo. Predlaga, naj se županov odgovor sicer odpošlje, a zadeva se naj izroči pravnemu odseku, da jo preuči, ali ni mogoče nastopiti s pravne stališča. — Temu se je pridružil tudi obč. svetnik Plantan, ki je rekel, da pri ustanovitvi teh štramb ni bilo niti stotega dela smodnika in razstreljiv v njih, kakor jih je sedaj. Ako bi se bilo razletelo skladišče eksploziva, razleteli bi se vsi ostali magacini, kar bi bilo za Ljubljano usodnejše, kakor je bil potres leta 1895. Vojna uprava postopa v tem slučaju brezsrčno in nečloveško. — Občinski svetnik Velkovič je povedal, da so se velike množice razstrelin nakupile v skladiščih šole od takrat, odkar je ustanovljena praharna v Kamniku. Pri zidanju smodnišnic na ljubljanskem polju pa vojna uprava niti misli ni na kamniško praharno. — Obč. svetnik Plantan je pripomnil, da je vojni erar tako umazan, da niti vode še ni napeljal v vodnjake pri štrambah, kar nevarnost posebno veča. — Sprejet je bil odsek predlog, da se županov odgovor odpošlje, sprejel pa se je tudi predlog obč. svetnika dr. Trillerja. (Poročevalec podžupan dr. vitez Bleiweis).

skem polju pa vojna uprava niti misli ni na kamniško praharno. — Obč. svetnik Plantan je pripomnil, da je vojni erar tako umazan, da niti vode še ni napeljal v vodnjake pri štrambah, kar nevarnost posebno veča. — Sprejet je bil odsek predlog, da se županov odgovor odpošlje, sprejel pa se je tudi predlog obč. svetnika dr. Trillerja. (Poročevalec podžupan dr. vitez Bleiweis).

Mestna višja dekliška šola.

Ravnateljstvo je poslalo šolskemu kuratoriju obširno poročilo o omenjenem zavodu za šolsko leto 1906/06. V začetku šolskega leta je bilo 136 učenk, ena se je iz šole omožila, kar dokazuje, da šola tudi v tem pogledu izpolnjuje svojo nalogo — je hudo mušeno pripomnil poročevalec. Koncem leta je bilo 9 učenk manj. Pedagoški tečaj je obiskovalo 10 absolventinj, koncem leta pa 5; za trgovski tečaj se je glasilo 51 učenk, sprejetih pa je bilo 38. Delovalo je na zavodu 22 učnih moči. Ravnateljstvu in učiteljsstvu se izreče za marljivo, uspešno in složno delovanje zahvala. — Obč. svetnik Meglič je dokazoval, da učenke iz trgovskega tečaja nimajo praktične izurjenosti. Priporočal je nekaj trgovski šolski odsek, ki bi sodeloval z učiteljsvom. Proti kritiki sta govorila prepričevalno župan in obč. svetnik Šubic. Velike učence se je v praktičnem trgovskem poslovanju izborno obneslo, seveda za samostojno knjigovodstvo ne morejo biti, kakor učenci trgovskih, tri leta trajajočih šol. Saj tudi absolvirani juristi ne morejo takoj nastopiti službe. (Poročevalec obč. svetnik Šubic).

Deželno sodišče v Ljubljani ter posestnika Rovšek in Vidar se poslali za odpis pristojbine za večje porabo vode. Vse tri prošnje so se odklonile.

Ostale točke so se morale odstaviti z dnevnega reda zaradi nadaljnjega poizvedovanja, oziroma nise bili pečevalci navzoči.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. februarja.

— **Etbin Kristan — kandidat na Koroškem.** Dunajska „Arbeiter-Zeitung“, osrednje glasilo avstrijskih socialnih demokratov, razglasa oficialno, da je sodrug Etbin Kristan kandidat socialnih demokratov za okraj Borovlje-Dobrlavas-Zelzna Kaplja-Pliberk.

— **Učitelj Fabinc obsojen.** Z velikim veseljem je priobčil „Slovenec“ poročilo, da je obsodilo deželno sodišče učitelja Fabince na 100 kron globe in poravnavo vseh sodnih stroškov. Klerikalna stranka je vzela v zaščito tistega Pongratza, ki ga na Jesenicah noben dostojen človek ne pogleda in se ga vsaka ženska egne v kilometrski razdalji. Največje zasluge si je kakor pri vsaki klerikalni lumarji pridobil tudi sedaj — župnik Zabukovec. Klerikalni strankini bilo toliko za obsodbo same na sebi, ampak le na tem, da se spravi g. Fabinc v disciplinarno preiskavo, ker pričakujejo, da bo deželni šolski svet kar najostreje postopal proti njemu kot učitelju. Zaušnice, ki jo je dobil Pongratz v občinskem odboru je sicer draga, toda bila je krepka in občutna, da jo bo pom-

Dalje v prilogi.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXI.

Kad sam ja va Metci, bilu gradu prišal, Mudro sam promislal, na ku stran bi išal. Metci su kuntrade guste tere mosti, U njih bi se smutil, ki nima mudrosti.

Hrv. narodna.

Kapetan Desantič in plemič Andrej Kržan sta v nekaterih dnevih postala tako tesna prijatelja, da se ves dan nista ločila. Kržan se je najraje mudil na jadrenici „Maria Immaculata“, zakaj od dne do dne, da, od ure do ure je nestrpnje čakal, da pride od vojvodine Asunte kaka vest in čim dlje je ni bilo, toliko težje mu je bilo pri srcu.

Tomo ni mogel pojmiti, zakaj se njegov gospodar ves dan mudi na Desantičevi jadrenici, in če je le mogel, jo je odkuril in je postopal po mestu ali pa gledal igranje med stebroma pred doževno palačo. Naposled se je celo odložil, da na svojo roko obišče generala della Croce, ker ga kar ni zapustila misel, da je ta general tisti

kupčevalec s konji, ki je tako v rlo pomagal pri rešitvi vojvode Dall Ferro in, kar je Tomu še najbolj imponiralo, za malo uslugo odrinil tri tolarje. Tomo je v doževi palači vprašal za generalovo stanovanje in se takoj odpravil, da poišče dotično hišo. To ni bilo lahko delo, kajti general je stanoval v tesnih oddaljenih ulicah in poteklo je več ur, preden je Tomo našel hišo. Prav ko je hotel potrkati na hišna vrata, ga je obšla misel, da je le dobro, če si za vse slučaje zagotovi kako potrebno pomoč.

— Mati božja trsatska je sicer dobra in rada pomaga, je menil Tomo idoč proti cerkvi sv. Marka, toda kdo ve, če sega njena oblast do Benetk.

Cerkev sv. Marka je bila prazna. Tomo je pregledal vse altarje in vse podobe, a čim več je videl svetnikov in svetnic, toliko večja je postajala njegova neodločnost, koga naj prositi pomoči. Na srečo je pri velikem altarju naletel na cerkovnika in hitro sklenil, da vpraša njega za svet.

— Slišite, gospod cerkovnik, je Tomo ogovoril sključenega možička, je žni halji, ali imate pri vas kakega

svetnika, ki ima posebno moč? Pri nas doma imamo Mater božjo trsatsko, ki jo prosimo pomoči, tu pa imate najbrž kako drugo pomočnico.

— O, naši svetniki so vsi izvrstni, je dejal cerkvenik, a največji dobrotnik naš je seveda sv. Marka. V tej cerkvi se hrani njegovo truplo in kdor prositi sv. Marka pomoči, je postane gotovo deležen, če je pošten kristjan.

— Kaj pravite, se je začudil Tomo, truplo sv. Marka imate tu shranjeno?

— Da, da, pravo truplo sv. Marka, je ponosno zaklical cerkovnik. Nekdaj je bilo shranjeno v Aleksandriji v Egiptu in čuvali so je grški menihi. Toja prišel je na vladu kralj, ki je — Bog mi oprostí greh — dejal, da je krščanska vera najslabša in jo je hotel zatreti. To je bilo tedaj, ko je bil Giovanni Partecipaco beneški dož, takole okolu leta 827. po Kristovem rojstvu. Tisti brezverski egiptski kralj je oropal vse cerkve in gotovo bi bil uničil tudi truplo sv. Marka. Toda grški menihi so truplo skrivaj odnesli iz cerkve in spravili na beneško ladjo, ki je bila v pristanu. Kapetan je

truplo obesil na jambor in je pripeljal v Benetke, od takrat je sv. Marka patron beneški in je storil že tolike čudeževe, da jih ni mogoče naštetí.

— Tako, tako, je dejal Tomo, kateremu je cerkvenikovo pripovedovanje močno imponiralo. No, če je sv. Marka tak ptič, bom pa z njim poskusil.

Pri teh besedah je Marko segel za srajco in odštel cerkveniku nekaj grošev za svedč sv. Marku. Ko je sveča bila užgana, je pobožno pekleknil in se po svoje priporočil sv. Marku za pomoč in varstvo. Dodal je še obljubo, da kupi sv. Marku nove sveče, če bi kupčevalec s konji zopet odrinil kak tolar.

S trdno vero, da bo obisk pri generalu della Croce uspešen, se je Tomo odpravil iz cerkve. Moral je zopet dolgo hoditi, predno je po ozkih ulicah in številnih mostičih prišel na svoj cilj, a bil je ponosen na svoje modrost, kateri je pripisoval, da se že v nekaj dneh tako dobro spozna v beneškem mestu.

— Kaj želite, je vprašal sluga, ko je odprl vrata, na katera je Tomo

nil svoj živ dan. Zabukovec-Pongratzovi bandi pa kliče mo: dosedaj smo v topli palico, v bodoče bomo pa udrihali s kolom.

— **Na naslov c. kr. železniške direkcije v Beljaku.** Piše se nam: Dne 25. prosinca sem se odpeljal z brzovlakom iz Celovca ob 7. jzjutraj. Pripeljal sem se na postajo Podgorje, kjer je moral vlak stati 50 minut in to radi tega, ker je iz Gorice prihajajoči vlak pri Podrožnici skočil nekoliko s tira. Ker je bilo časa dovolj in sem hotel oddati v trgovski zadevi brzovlak, napotim se k postaji, kjer je poleg nemškega tudi slovenski napis. Vstopim v sobo, kjer se brzovlak, ter prosim v slovenskem jeziku, da bi dobil blanket za brzovlakovo. V sobi sta bila dva uslužbenca, katera sta me debelo gledala. Ponižno prošnjo ponovim in odgovor se glasi: Ich verstehe nichts. Ker sem uvidel, da z materinščino ničesar ne opravim, zaprosim za blanket v blaženi, nemščini. A tudi v blaženi nemščini nisem bil uslišan, seveda ker sem Slovenec. Dasi sem prošnjo še enkrat ponovil, je bilo brez uspeha. Službujoči uradnik ni imel prav nikakega dela, samo brskal je po nekaj papirjih, za mene se pa ni hotel zmeniti. Ko je videl, da le še čakam, me je strupeno nahrulil: Schauen Sie, dass Sie weiter kommen. Zahvalim se mu za njegovo oliko ter mu povem, da molčal ne bom ter da storim že primerne korake. Nato odidem na vlak. Ko stopim v voz, prideta za menoj dva spovednika ter me v slovensščini vprašata, česa sem želel. Povem jima, ona sta pa rekla, da me uradnik ni razumel, da pa sedaj lahko brzovlajam. Odgovorim jima, da sem prošil v slovensščini in nemščini in da me je uradnik moral vsaj v drugič razumeti. Iz tu opisane je razvidno, s kakimi državnimi železniškimi uradniki imamo opraviti Slovenci na novi železnici in to na slovenski zemlji. Minister Derschatta sicer brezozirno dela nemški most do Adrije, ali slavna vlada naj pazi, da se jej strane ne zmešajo, ker krivic ne moremo več prenašati. Mi jej dajemo, kar od nas zahteva, zahtevamo pa tudi, da nam ona da in pusti, kar je našega. Na slovenski zemlji je Slovenec gospodar in tega se ne odrečemo nikdar! Opozorjam slovenske državne in deželne poslance brez razlike strank na krivice, katere nam delajo Derschatta in njegovi pangermanski priganjači. Naj spravi železniški minister svoje ljubljence v rajh ter gre še on za njimi. Naša mera je polna! Poptnik.

— **Iz politične službe.** Dež. vladni koncipist g. Friderik Sima je imenovan za okrajnega komisarja, dež. vladni konceptni praktikant g. Franc Podboj pa za deželno vladnega koncipista.

— **Promocija.** V petek, 8. t. m., bo promoviran na dunajskem vseučilišču doktorjem modroslovsja cand. phil. Josip Cerk, član slovenskega akademičnega društva „Sava“ na Dunaju. Čestitamo!

s pričvrščenim kladivom tako krepko udaril, da se je čulo po celi ulici.

— Z gospodom generalom bi rad govoril, je dejal Tomo in ponosno dostavil: Stara znanca sva in sva že nekaj lepega skupaj doživela.

Sluga je peljal Toma v prvo nadstropje v bogato opravljeno sobo z enim samim okencem, napravljanim visoko gori pod stropom ter rekel, naj Tomo tu počaka. Tomo je sedel na mehki naslanjač in čakal. Čakal je celo uro in generala še ni bilo. Čakal je še dlje, a generala le ni bilo. Končno se je naveličal čakanja in hotel oditi toda edina vrata so bila zaklenjena. To ga je osupnilo. Začel je s pestmi tolči po vratih in kričati, a vrata so ostala zaprta in nihče se ni odzval. Tolkel je toliko časa, da so mu roke otekle in kričal, dokler ni postal ves hripav, a vse zaman. Poskusil je vzpeti se na okno, a ni ga dosegel. V tem se je popolnoma stemnilo, tako da Tomo ni mogel ničesar več razločiti, a še v temi je zadevajoč vsak trenutek ob kak stol begal po sobi v silnih skrbih, kaj da bo z njim.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Nocoj, v četrtek, (par se uprizori zadnjič v sezoni znameniti Mirbeauov igrokaz „Kupčija je kupčija“ z gosp. Boršnikom v glavni vlogi. — Ker za soboto vjaške godbe ni dobili, se uprizori ta dan (nepar) interesantna Rosenowova satirična komedija „Maček Spaček“, ki spada med najboljše moderne igre svoje vrste. — Operno osobje pripravljaja za prihodnji teden Kienzlovo opero „Evangeljnik“, ki se odlikuje po svoji fini, moderni glasbi ter izbornem libretu.

— **Akademijska.** V nedeljo, 10. svečana ob 8. uri zvečer bo v Mestnem domu predaval profesor zagrebškega vseučilišča gospod dr. Lazar: „O vroku smrti“.

— **Akademijska redna odborova seja** je jutri v petek 8. t. m. ob 8. uri zvečer v „Narodni kavarni“.

— **Skupine na Sokolovu maskaradi.** Kakor vsako leto, je tudi letos mnogo skupin, ki so Sokolovemu odboru naznanile trden svoj sklep, da ostanejo tajne do svojega nastopa na kritični večer pustnega torka. Nekateri pa so le dovolj, da se njih prihod že najprej oznani. Kitajski boksarji nastopijo v tako ogromnem številu, da so do dna svojega rumenega srca prepričani, da si osvoje ljubljansko barje, če tudi bo njih bojeviti namen že naprej znan. Došla pa je že vesela vest, ki upravičuje k nadi, da se „rumeni nevarnosti“ temeljito in korenito pridev v okom. Tivolske žabe, te nam bo slaviti kot svoje spasilce! Eksercirajo se že dober čas, da odvrnejo, ko udari prava ura, preteči grozni napad na naše barje. Pri tem se pa izdatno tudi zanašajo na popravljen klimatične razmere. Prepričan je goje, da jim mahome ne samo pomorejo do velikanske rasti, temveč povzdignejo tudi njih zeksercirani glas do take mogočnosti, da bodo na hip zregetale rumeno nevarnost raz slovensko ozemlje. Nevarno podjetje se nam sicer zdi ta le žabja organizacija. Pomisliti je vendar, da so Kitajci železnih nervov, ki ne popokajo ob vsakem evropskem regljanju. No, tivolska žabja vojska pravi, da so ji še druga sredstva na razpolago, ki — tako zatrjujejo — zabij generala — gotovo pomorejo do uspeha. Ali o teh sredstvih trdovratno molči žabji štab. Samo to je iz njega spraviti, da bo boj hud, toda kratek! Vsekako tudi jako interesanten in poučen ter zmogljivega modernih strategiji dati novo smer! Zato izvestno tudi ne bo nedostajalo vsake vrste vojnih poročevalcev! — O nekaterih drugih skupinah bomo še poročali.

— **Velika Slavčeva maskarada.** Ker prihajajo odboru še vedno vpraševanja za vabila, javlja odbor, da jih je mogoče le še maskovanim vposlati, ker so že vsa poslana, nemaskovani obiskovalci so najboljše došli in in ne potrebujejo vabil, le maske dobe vstopnice izključno proti izkazu vabila na določeno ime. V mnogih slučajih pa se je dognalo, da se adresatom vabila niso dostavila, seveda kar pa ne zadeva krivda odbora, ker jih pošilja po pošti. O sebnost vabil je se je tudi letos opustilo, kakor to tudi druga društva opuščajo. Velika dvorana je določena izključno za ples, mize pa bodo postavljene pod balkonem pri vhodu, na odru in straneh prostorih, tako da bo neplesalca na razpolago vsa galerija in balkon, raz katerih bodo najkrasnejši razgled na pisano množico.

— **Cvetlični korzo „Narodne čitalnice ljubljanske“** se je vršil sinoči v veliki dvorani „Narodnega doma“. Bil je bolj slabo obiskan, kar je pač obžalovati, ker so se prireditelji potrudili, da prirede svojim gostom nad vse prijeten in zabaven

— Ah, zakaj sem verjel temu cerkovniku, se je z jokajočim glasom jezil sam nase. Kaj je bilo meni treba, da sem prošil sv. Marka za pomoč. Gotovo sem se s tem zameril Materi božji trsatski. Ženske so že take!

In potem je Tomo ves upehan padel na kolena in s sklenjenima rokama ječal:

— Ah, ljuba Mati božja trsatska, nikar me ne zapusti in pomagaj mi iz te ječe. Vedno sva bila prijatelja, dve sveči imam še na dobrem pri tebi. Oh, ljuba Mati božja, bodi pametna in mi pomagaj ali pa mi daj kak dober svet. Tako svečo ti kupim, ki bo veljala cel cekin in nikoli več ne bom nič prošil drugih svetnikov.

Na tak način je Tomo molil toliko časa, da je na tleh svoje ječe zaspal. Nič manj kot Tomo je bil ta večer zbežan tudi Kržan. Prišedi v „ospizio dei nobili“ je dobil pri vrtarju pismo, v katerem je bilo rečeno, naj si nikar ne dela skrbi zaradi Toma, češ, da je dobro spravljeno in da se že vrne o pravem času. (Dalej prih.)

predstveni večer. Kateri so se udeležili prireditve, so pa to okusili v polni meri. Dvorana je bila jako okusno okrašena z raznimi cvetlicami in zelenjem, gospodje so se zadovoljili le s primitivnimi cvetkami, dame so se pa kosale med seboj, katera bo lepše odlična s cvetjem. Prišlo so v prekrasnih svilenih toaletah, nekatere v pokrivalih, na katerih so bile pripete najraznovrstnejše cvetlice, vse pa so imele cvetove v laseh, krog čela vratu, na ustnih, v očeh... Zabava je bila prav animirana in je neprisljenno veselje vladalo ves čas med vsemi udeleženci. Ob poskočnih zvokih Društvene godbe se je razvil eleganten ples, ki je trajal do jutra in pri katerem so se izvršile četvorke z izredno lepimi figurami pod spretnim vodstvom g. Ivančiča. V povzdigo dobre in židane volje je pripomogla mnogo tudi izborna klet in kuhinja restavراتerjeva. Ako se torej abstrahira pičel obisk prireditve, se sme z opravičenostjo trditi, da je cvetlični korzo prav lepo uspel.

— **Strokovna akademija v Ljubljani** priredi v soboto, 9. sveč. v veliki dvorani starega strelišča IV. veliko mednarodno maskarado. Vabilo pravi: Plešišče je skupna last. Maske dobrodošle. Splošna volilna pravica za dame in gospode. O polnoči je demaskiranje neprisljeno. Zabava velikomestna. Obleka navadna. Vojška godba. Ples vodi Adolf Praček, plesni učitelj. Za ples bo cela dvorana pripravljena in se bo do ranega jutra plesalo.

— **Namen posvečujo sredstva.** Na Sv. Petra nasipu št. 35 je bila več mesecev gostilna. Ker je baje tam okoli mnogo precej zaspanih ljudi, brati je bilo dan za dnevom v „Slovenecu“ o mukah, ki jih trpe ti ljudje. Ker so se gostilničarjem delale mnoge sitnosti in ker „Slovenčevih“ napadov ni hotelo biti konca, dasi so bili vsi kolikorholiko tendenciozno zlagani, menjavali so se gostilničarji toliko časa, dokler zadnji ni dobil nobenega naslednika. To je bila srčna želja naših „Slovenčevcev“, ki so že precej časa špekulirali na imenjavno hišo. Danes je v njej knjigovoznica katolškega tiskovnega društva, ki so jo ustanovili klerikalci, da odjedo ljubljanskim knjigovozom kolikor mogoče zaslužka. Pa naj še kdo reče, da namen ne posvečuje sredstev!

— **Za uporabo telefona** s strani oseb, ki niso v zvezi z opravljenim obratom telefonskega naročnika razglašajo poštno in brzovjavno ravnateljstvo: Ozirom na to, da se po telefonski naredbi od 22. grudnia 1906, drž. zak. št. 254 odmerja naročnina za telefonske postaje po številu govorov, odpravilo je c. kr. trgovinsko ministerstvo z odlokom od 31. prosinca t. l. št. 3899 za one naročniške postaje, katere glasom § 18. naredbe od 7. vinotoka 1877 (drž. zak. št. 116) oziroma § 24 začetkom omenjene naredbe niso deležne znižanih pristojbin, doslej veljavno določbo, po kateri naročniki niso smeli dovoljevati uporabe telefona tretjim osebam, ki niso v zvezi z opravljenim obratom telefonskega naročnika. Imenovanim naročnikom je toraj odslej dovoljeno, da smejo svoje telefone postaviti na razpolago tretjim osebam proti plačilu ali pa tudi brezplačno.

— **Veliki korzo v Rožni dolini,** katerega priredi na pustno nedeljo tamošnje olepševalno društvo, bo izvanredna posebnost. Pomnoženi veselični odbor vljudno naznanja, da je zbirališče mask pri g. Balju. Spreved tvorijo točno ob 3. popoldne najboljši jahaci cirkusa Buffaló Billa, za njimi vodijo krotilci divjih zveri velikansko žival, katero je dresiral za to priredbo silovit krotilec iz cirkusa Barnum & Baileya; za temi različni vozovi in ekvipaže katerim sledo avtomobili z najslikovitejšimi maskami. Spreved zatvori kavalkada jezdecev. Za obmetavanje mask naročenega je nekaj stotov konfetija, kateri se bo prodajal v korist društva. Za red skrbi posebno kongresno nadzorstvo. Po končanem korzu vrši se plesni venček v prostorih g. Končana.

— **Psa sta ustrelila** Matevž Kušar in Franc Čiha delavca v Šujci v ljubljanski okolici, mesarju Francu Suhadolcu na Dobravi. Izročili so ju deželnemu sodišču.

— **Iz litijske okolice** se nam piše: Čedna vas Šmartno pri Litiji je skozinsko napredna — to trdimo s ponosom. Železnega prepričanja, neomahljivi, kot kraška skala trdi so ti vrlji Šmarčani. Pride parola od kjerkoli, da treba napredni stranki stvari pomagati na noge — celo Šmartno je bliskoma pokonci. „Vsi za enega, eden za vse“ je njih geslo. Šmartno ima 5 parov lepo se razvijajočih društev: Gasilno pevsko in bralno društvo, vrlj tamburaški klub in Kmetijsko podružnico. Ustanovili so si nazadnje tudi svojo posojilnico. Pač veliko skrbi in veliko napora! A se gre gladko naprej in vsako leto je opažati pri vseh društvih kaj lep napredek. V tako ugodnih razmerah je

mogoče vedno kaj pozitivnega doseči. V analih imenovanih društev bode z zlatimi črkami zapisan krasen uspeh dneva 2. februarja. Akademično društvo „Prosveta“ je priredilo s pomoščjo šmartinskih društev imenovane dne veselice, katere čisti dohodek je bil namenjen ljudski knjižnici v Šmartnem. Lokal g. I. Robavsja je bil do zadnjega kotička napolnjen. Nastopili so tamburaši in pevci; vrstili so se navdušeni govori. Vladalo je nezakajeno veselje. Za knjižnico „Prosvete“ so zložili Šmarčani, in tudi nekaj ljubljancem, kakor gosp. Sattnerjeva in Čudnova prav lepe in dragocene dobitek, ki so se med srečne dobitelje razdelili. Veselice je posetilo tudi mnogobrojno litijsko uradništvo s svojimi gg. so-progami. Največ zaslug, da se veselica tako dobro obnesla, sta si stekli gdč. učiteljci Demšar in Kalin, ki sta neumorno delali priprave. Vsa čast pa tudi litijskim gospodom uradnikom, ki so veliko pripomogli, da je vladalo prav prisrčno in neprisljenno veselje. Čistega prebitka za knjižnico bo nad 180 K.

— **Litijski lovski klub** je bil priredil dne 3. februarja v prostorih g. J. Oblaka plesno veselico, katere čisti dohodek je namenjen revni šolski mladini litijskih. Lovski ples se tu dosedaj še ni priredjal, zato tudi veliko udeležbe nismo pričakovali, to pa tem manj, ker je bila dan poprej veselica v Šmartnem. A zmotili smo se. Prostorni lokali g. J. Oblaka so bili docela napolnjeni. Vrlim Šmarčanom smo mogli mizo postaviti v plesno dvorano, ker sicer ni bilo nikjer prostora. Vladalo je prav pristno lovsko veselje. Godbo je preskrbel znani litijski šramelj v popolno zadovoljnost vseh navzočih. Plesalo se je do ranega jutra. Najbolj vesel lovskega večera pa je bil seveda g. blagajnik, kajti čistega bodo ostalo nad 150 K, kateri znesek se bo porabil za revne šolarje.

— **Rdeča noč.** Pod tem geslom priredi novomeška čitalnica svojo letošnjo maskarado na pustni tork, 12. t. m. Po pripravah soditi, bo ta predstava veselica kakor običajno tudi letos najbolj živahna in tudi najbolj obiskana zabava. Čarobna razsvetljava čitalničnih prostorov, vojska godba, bufet in vinski paviljon, rdeča kavarna, vse to in še mnogo drugega, kar se ima ta večer uprizoriti, bo imelo posebno privlačno silo. Zato je pa tudi upati, da se bo ob mnogoštevilni udeležbi vnelo tisto živahno življenje in tista neprisljena zabava, ki spravlja v dobro voljo vse, kar pride na zabavo. Vabila na maskarado so se že razposlala. Vstopnina za osebo je 1 K, za obitelj treh oseb 2 K. Kdor ni prejel vabila, naj se oglasi zanj pri odboru. Pripominjamo, da se udeležba maskarade vsa narodna društva.

— **Nemškutarija na postaji Rakek.** Piše se nam: Ze nekaj let sem sprejemam blago z Rakeka, čudil sem se pa, da dobim „tovorno pismo“ vedno pisano v spakedrani nemščini. Ker je pisava vedno eno in ista, sem izvedel, da napravljaja „tovorne liste“ skladiščnik na Rakeku. Debelo človeče komaj za silo lomi nemščino, pa se drzne za stranke, ki so izključno slovenske, napravljati spakedrano pisane tovorne liste. Apelirali bi na gosp. postajnega načelnika. Pa to bi bilo brezuspešno; čeravno je g. načelnik rodom Čeh, je vendar v resnici „trd Nemeč“ in najboljši prijatelj njegov je skladiščnik! Konec bomo demno pa temu vendar storili.

— **Iz Ilirske Bistrice** se nam poroča: Ilirskobistriško-trnovsko gasilno društvo je imelo svojo običajno predstavo veselice minul nedeljo v hotelu „Ilirija“. Veselica se je vsakem oziru sijajno obnesla. Saj pa ravno pri tej veselici ni nobene napetosti, ničakšnega razločka med udeleženci. Šaloigra „Čitalnica pri branjevki“ je prav dobro uspela. Vse igralke in igralci so nas prijetno iznenadili. Gospi Tomšič in Šiškovici ste prav dobro pogodili svoji vlogi. Gospa Ličanova se nam je že večkrat pokazala v svojih vrlinah kot prava igralka. Sosebno dobro je pa igral g. Martinčič. Po končani igri se je pričela loterija, nato pa ples, ki je trajal do belega dne. Da se veselica tako dobro obnesla, se je zahvaliti v prvi vrsti g. Albertu Domladišu kakor tudi njegovi gospe soprogi. Veselični blagajnik, g. Ant. Tomšič, si je lahko veselo mel roki, saj je ta veselica donesla kosmatega dobička 260 kron.

— **Rop.** Ko je šel pred kratkim kočar Valentin Stenovec iz Mavčič iz gostilne Primoža Zirovnika v Voklem pri Kranju domov, napadel ga je tesarski pomočnik Martin Žumer iz Voklega in ga oropal 28 K vredne ure in 1 K 40 h denarja. Napadalca so izročili sodišču.

— **Šnopsar v plamenu.** Na Rečici pri Bledu je šel 1. t. m. Anton Burja mlajši v Arhovo gostilno po pol litra špirta, menda za svojega očeta, ki je zaradi pijančevanja pod kuratelo in si je najbrž za Svečnico

hotel zagotoviti zadosti pijače. Anton Burja mlajši je dal špirit v malho, a ker je bil sam pijan, je steklenico strli in „božja kapljica“ se mu je razlila ter namočila njegovo obleko. Zdaj je pa Anton Burja gledalcem v zabavo užgal svojo špiritom napojeno obleko. V trenutku je bil ves v plamenu in sedaj je od nog do glave ves opečen. Zdaj pač premišljuje ali je bilo škoda šnopsa, obleke ali kože njegovega života. Blejski klerikalci, katerih „odlični“ pristaš je ta Anton Burja, so pač lahko ponosni na take žive sveče.

— **Dinamit v postelji.** Posestniku Grosku v Stanovskem pri Poljčanah je neko položil v postelji dinamitno patrono, ki je imela užgalno nit napeljano skozi okno na prosto. Grosek je prišel pozno domov, a ob treh popolnoči je dinamit eksplodiral nit napeljano skozi okno na prosto. Grosek je prišel pozno domov, a ob treh popolnoči je dinamit eksplodiral nit napeljano skozi okno na prosto. Grosek je prišel pozno domov, a ob treh popolnoči je dinamit eksplodiral nit napeljano skozi okno na prosto. Grosek je prišel pozno domov, a ob treh popolnoči je dinamit eksplodiral nit napeljano skozi okno na prosto.

— **„Savinjski Sokol“ v Mozirju** je izvolil na svojem občnem zboru dne 3. t. m. g. ruskega svetnika Fedora Matvejeviča Stifitarja v Kalugi pod Mosko za svojega častnega člana v priznanje njegovih zaslug, ki si jih je za društvo pridobil kot požrtovalni podpornik. Gosp. Stifitar je doma iz Solčave v Gornji savinski dolini. Dasi biva na Ruskem že nad 30 let, vendar svoje domovine ni pozabil ter podpira gmotno razna narodna društva na Slovenskem z veliko požrtovalnostjo.

— **Čitalnica v Ljutomeru** ima v soboto, dne 9. t. m. pri vsakem številu članov svoj redni občni zbor v prostorih g. Seršena.

— **Šaleška čitalnica v Šoštanjnu** priredi na pustno nedeljo, dne 10. svečana v hotelu „Avstria“ v Šoštanju veliko pustno veselico.

— **Požrtvovalen rodoljub.** V Gradcu je 19. januarja umrl uradnik mestne zastavljavnice Josip Vrbošek, doma v Rajnkovcih na Spodnjem Štajerskem. Pokojnik si je pridobil lepo premoženje in je imel v Gradcu in Eggenbergerallee lično hišo. Vse svoje premoženje, znašajoče več nego 60.000 kron, je volil za dijaško ustanovo, iz katere naj 4 do 5 dijakov dobiva letno podporo 400 K. Do podpore imajo pravico oni slovenski dijaki, ki so doma iz občin Rajnkovec, Nimno in Sv. Katarina, iz župnij Sv. Križ pri Slatini in Sv. Ema, ako bi pa ne bilo dijakov iz teh občin in župnij, pa dijaki, ki so doma s Spodnjega Štajerskega in imajo v spričevalu iz slovenskega najmanj red „pohvalno“. Čast takšnemu rodoljubu, ki dasi v tujini živeč, ni pozabil svojega naroda!

— **Nesreča pri predoru skozi Ture.** V Malnici na Koroskem se je razpočila pri gradnji predora podsuta dinamitna kapica ter ubila dva delavca, enega pa hudo ranila.

— **Delavska zavarovalnica zoper nezdolo v Trstu.** Pri seji v tork je bil izvoljen za načelnika ravnatelj Leopold Brunner, tovarnar pl. Ritter-ahony pa za njegovega namestnika. V upravni odbor so poklicani člani predstojništva in sicer deželni sanitetni nadzornik dr. Celebrini, tiskar H. Corrier, sodar Ivan Gravos in Karel Cozzi, lastnik tehničnega biroa. Z začetkom tekočega leta se zvišajo prispevki za zavarovanje proti nezgodam, ker zavod že več let ni mogel dobiti predpisanega pokritja za odškodnine, ki se imajo trajno podeljevati.

— **Poskušen samomor.** 22letni testeninar Franc Bertok v Trstu se je večeraj dopoldne v gostilni zastrupil s karbolovo kislino, ki jo je pil med vinom. Poklicali so zdravnika, ki je moža spravil iz nevarnosti.

— **Baronica Schönberger** je prispela v Trst, odkoder se odpelje v Ameriko.

— **Skala ga je ubila.** V kamnolomu v Gardielu pri Trstu je padla velika skala na glavo 40letnemu delavcu in mu razbila črepije, da je kmalu nato umrl. Identitete njegove niso mogli dognati.

— **„Narodna čitalnica“ v Rojanu** je priredila 2. svečana t. l. v novi dvorani konsumnega društva predstavo zabavo. Zabava je bila otvorena z burko trodejanke „Lumpacij Vagabund“, katera je napravila na vse navzoče dober vtisk. Glavne vloge: Pepice, Lima, Klobučica in Kneftre so bile odigrane jako dobro, posebno pa zadnja, katera je tudi za izvežbanega igralca težka. Splošna pohvala pripade tudi drugim igralcem manjših vlog, ker je vsak izvršil svojo dolžnost. Pohvalnega pomena vredni so tudi svetoivanski tamburaši, kateri so se radi odzvali bratskemu poklicu in so pod vodstvom mladega, 18 let starega Josipa Rožeta vrlo dobro igrali med igro. Pričakuje se, da bo „Narodna čitalnica“ nadaljevala svoje dramatične predstave, katere —

mimogrede rečeno — bodo rodile dober uspeh pri bujenju narodne zavesti, kar potrebujemo posebno v tržaški okolici. Tržaškim narodnjakom pa priporočamo, da se zavzamejo za to, da se tudi v okolici priredujejo enake igre, ker so najboljše sredstvo za narodno izobrazbo.

— **Škandalozne razmere na južni železnici.** Piše nam prijatelj: Na Opčini je zidala južna železnica novo veliko kolodvorsko poslopje. Te dni so nabili nove napisе. Čim so bili poprej napisi dvojezični, so napravili sedaj samo nemške napisе. To je pa do škandal prve vrste! Ali res ni v Primorju nikogar, da bi se postavil v bran takemu početju? — V narodni (?) Nabrežini nastavlja slavna južna železnica uradnike, ki niti slovenskega jezika niso zmožni. Evo dokaza: Te dni sem se hotel peljati z ekspresnim vlakom do Sentepteta. Stopim k blagajni ter poprosim za listek. „Kam se ga boš peljala?“ me vpraša uradnik. Povedal sem mu smer. — „Ga se bo gaspud peljala trono postale al šnelzug?“ Pripomnim, da je bil gospod uradnik jako prijazen, saj ni njegova krivda: ako ga železnica nastavi tja, kamor najmanj spada. — Nabrežinci naj se pa končno vendar enkrat po robu postavijo takemu početju!

— **Flappove žrtve.** Poreški škof Flapp nastavlja med Hrvatni laške duhovnike, ki ne znajo jezika ljudstva ter ki izganjajo slovenski liturgični jezik iz cerkve. V Kaštelirju je tak laški duhovnik po imenu Demarin. Ubogi ljudje so storili že vsa mogoča pota, da bi se otresli laških duhovnikov, ali nikjer niso bili uslišani. To jih je še toliko bolj bolelo. Laški duhovnik pa se je šopiril prav po laško v cerkvi ter silil latinščino tja, kjer so čuli pobožni Kaštelirci vedno le svoj jezik. Dne 1. novembra jih je zopet žalil. Zapel je psalm po latinsko. To pa je bilo vernim možem že preveč. 61letni Ivan Ružič je zaklical: Pojdimo iz cerkve, 55letni Placid Bejakovič pa je rekel župniku v obraz, da naj poje sam v cerkvi. Šli so iz cerkve v obilnem številu ter zunaj dajali duška svojemu ogorčenju. Obtoženi so bili motenja in žaljenja vere. Pred sodiščem v Rovinju sta bila obsojena Ivan Ružič na dva tedna zapore, Bejakovič na tri tedne; drugi so bili oproščeni. — Take dobrote vzročja sveta katoliška cerkev svojim slovenskim vernikom!

— **Strahovit požar na Reki.** Naš opatijski dopisnik, ki je bil sam na Reki, nam poroča o silnem požaru, ki je divjal večeraj zjutraj v reški luči. Piše nam sledeče: Okoli polnoči je pričelo goreti na vrhuncu 45 metrov visoke, večina iz železa narejene šrambe za poljske pridelke, takozvani „Levatore“, ki je last „Javnega šrarnbnega društva v Budimpešti.“ „Levatore“ je stal v pristanišču takoj ob njegovem vходу. Kdor se je samo enkrat peljal s parnikom v Reko, moral je videti to ogromno zgradbo, ki je v višini prekašala vsa druga poslopja na Reki. Ta velikan je pričel torej goreti okoli polnoči. Okoli ene ure popolnoma sta se zrušili najgornji dve nadstropji, proti jutru se je pa sesulo vse skupaj. Plamen, ki je švilgal na vse strani, je razsvetlil vse liburnijski zaliv, da se je videlo kakor po dnevi. Prišlo se požarne brambe z Reke in bližnje okolice, ali zaman, ker „Levatore“ je bil že ves v ognju, in za njega sploh ni bilo nobene rešitve več, pač so pa morale požarne brambe takoj pričeti z delom pri šrarnbah, katerih je vse polno druga ob drugi okoli „Levatorja“. Posredilo se je, da so vsaj te šrarnbe rešili rdečega petelina. Parniki, ki so stali okoli gorečega velikana, so morali zapustiti svoja mesta in se podati na odprto morje. Pri vsem tem je bila sreča, da niso bile vse šrarnbe polne. Zgorelo je vsega skupaj 200 vagonov ječmena, 150 vagonov ovsa in 20 vagonov pšenice. Škoda se ceni za sedaj okoli 3 milijonov kron in jo k sreči krije zavarovalnica. Človeške žrtve ni bilo do srede ob treh popoldne nobene, ogenj pa razsaja še vedno naprej. To je v tekočem tednu že drugi požar v reškem pristanišču. V ponedeljek je zgorelo 200 bal bombaža, katerega tudi še danes t. j. 6. t. m. gasijo in ki je bil vreden 14.000 K.

— **„Slovensko omizje“ v Sarajevu** privedi v petek, dne 8. svečana v stranskih prostorih „Društvene doma“ predpustno veselico s predstavo, petjem in plesom.

— **Ženo in štiri nedorošle otroke** je popustil šest meseca oktobra lanskega leta 40letni delavec v tovarni za stroje v Beljaku, Jožef Sterger iz Mozirja pri Celju, za katerega se sumi, da se brezskrbno klati po Koroskem ali Stajerskem, ako ni odšel v Svico, Ameriko, ali pa če si sam ni vzjel življenja.

— **Tatvina.** V noči od 4. na 5. t. m. je bilo v gradu na Kodeljčevem pokradenega za 28 K perila, ki se je

sušilo na hodniku. Storilec je še neznan.

— **Belovško gibanje.** Včeraj sta se odpeljala z južnega kolodvora v Ameriko 2 Hrvata, v Heb jih je šlo 34, 18 tesačev pa je prišlo iz Rumunskega.

— **Izgubljene in najdene roči.** Kuharica Pavlina Gunova je izgubila 8 K denarja. — Pekovski pomočnik Vincencij Povše je izgubil rjavo denarnico, v kateri je imel nekaj čez 15 K denarja. — Neki gospod je izgubil črno denarnico, v kateri je imel 130 K denarja. — Neka gospodična je izgubila denarnico, v kateri je imela 5 K denarja. — Livarski vajenec Artur Ahlfeld je našel denarnico, v kateri je bila manjša vsota denarja in jo oddal na magistratu.

— **Izgubil je nekdo listnico** z večjo vsoto denarja in z dvema vizitkama na poti za deželno bolnico ob Ljubljani, po Sv. Petra nasipu, Marijinem trgu, Wolfovih in Židovskih ulicah. Pošteti najditeelj naj odda listnico z denarjem proti nagradi v uredništvu „Slovenskega Naroda“.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 20. do 26. januarja 1907. Število novorojencev 15 (20-73‰) mrtvo-rojenec 1, umrlih 30 (41-60‰), med njimi je umrl za otročico 1, za jetiko 9, vsled mrtvouda 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 18. Med njimi je bilo tujcev 9 (30‰), iz prejšnjih tednov 1, iz zavodov 17 (56-20‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 5, za škrlatico 1, za vrtico 4, za ušenenom 1 oseba.

— **Jugoslovanske vesti.**

— **Ožja volitev v Cerni.** Včeraj je bila v Cerni ožja volitev med Starčevićancem dr. Abjanicem in kandidatom koalicije M. Kutuzovićem. Izvoljen je bil Starčevićanec dr. Abjanic, ki je dobil 286 glasov, dočim je Kutuzović dobil samo 205 glasov. Starčevićanci imajo sedaj v saboru 20 poslancev. — **Nov odvetnik v Zagrebu.** Hrvatski ban je dovolil, da se sme preseliti iz Crkvenice v Zagreb odvetnik dr. Hinko Hinković. Dr. Hinković je prvobornatelj svobodomiselnih načel na Hrvatskem, za to nas veseli iz srca, da pride v prestolnico Hrvatske, kjer bo lahko uspešnejše deloval za uresničenje svojih idej, kakor v oddaljeni Crkvenici.

— **Najnovejša novice.** Poslanca Fresla je okrožno sodišče v Plzinju obtožilo razžaljenja veličanstva.

— **Poroči se srbska princezinja Jelena** z vojvodom Abruskim. Zakon je posredovala njena teta, italijanska kraljica Jelena.

— **Češki deželni zbor** se skliče na dan 18. t. m.

— **Avstrijski konzulat** v Maroku je povzdignjen v poslanništvo. Za poslanika je imenovan dosedanji glavni konzul grof Bolesta-Koziebrodzki.

— **Cesar pride** v Prago v pozni spomladi, ko ne bo več nevarnosti za njegovo zdravje na potovanju.

— **Italijanski kralj** obišče meseca aprila grškega kralja.

— **Mirovna konferenca** v Haagu se zbere koncem meseca julija.

— **Snežni plaz** je ubil pri Puhernu na Rumunskem 15 delavcev.

— **Šest otrok** je pometala v vo do takoj po rojstvu žena železniškega uslužbenca Meierja v Hebu.

— **Poskušeni atentat** na Jurija Krističa, sina pokojnega srbskega kralja Milana, še vedno ni pojasnjen. Bodalo je odletelo na notetu, ki ga je nosil Kristič v notranjem žepu suknje. Carigradska policija pridno zasleduje atentatorja.

— **Bogati grof umrl gladu.** Ko je bil švedski grof Kronthelm 13 let star, mu je umrl oče. Deček, ki ni imel premoženja, se je izselil v Ameriko. Ni mogel dobiti primerne službe, vsled česar je postal navaden rudar. Svoje grofovsko ime je odložil ter se imenoval samo Alfred Arelton. Kot delavec je prepotoval celo Ameriko. Pred dvema leti je umrl grofu neki rojak ter mu zapustil premoženje, ki je donalo na leto 700.000 kron obresti. Oblasti so si zaman prizadevale, da bi našle srečnega dediča. Končno je šel v Ameriko zastopnik švedske vlade, da poišče dediča. Šel je za sledjo grofu do Findlaya. Tam so mu pripovedovali, da so v nekem jarku našli tuja napol mrtvega vsled glada. Prenesli so ga v bolnišnico, kjer je umrl. Iz njegovih pisem se je doznalo, da je bil nesrečnež grof Kronthelm.

— **Paja Marković — Adamov.** V Karlovcih je umrl odlični srbski književnik Paja Marković-Adamov. Svoje književno delovanje je pričel že kot učenec leta 1874 s pripovedstvom „Sa sela“ v Ogrjanovičevem „Javoru“. Od tedaj je deloval neumorno ter je izdal tri zbirke svojih pripovedi, a

mного njegovih spisov je še ostalo raztresenih po raznih listih. Prvi njegovi spisi kažejo vpliv Rosegorjev ki ga je z nenavadno ljubeznijo čital in prevajal. Toda postajal je z vsakim spisom samostalnejši. Adamov je otvoril pot vsaki pripovedi ter so ga z uspehom posneli Laso Lazarević in Janko Veselinović. V njegovih povestih odmeva veseli glas vaškega življenja. Marković Adamov je nehal pisati, ko je opazil, da mu srbska kritika posveča premalo pažnje. Zadnji njegov spis je bil „Na pomolji klupi v Brankovem kolu“. V „Matici Srpski“ je bil Marković mnogo let poročevalca za književne stvari. Služboval je na srbski gimnaziji v Karlovcih.

— **Lueger — znorel?** Madžarski list „A Nap“ poroča z Dunaja, da je dunajski župan dr. Lueger znorel. Na plesu mesta Dunaja bi bil moral pozdraviti prestolonaslednika. Vsem se je zdelo čudno, da gleda župan zmeden predse ter ima motne oči. Ko so prišli k njemu njegovi prijatelji, jih je komaj spoznal. Ko je prišel prestolonaslednik, se župan ni niti maknil z mesta, da bi mu šel naproti, temuč sta ga dva prijatelja morala takorekoč privleči pred prestolonaslednika, kateremu je potem rekel par zmedenih besed. Prestolonaslednik je takoj zapustil dvorano, a Luegerjevi prijatelji so poslali po njegovega domačega zdravnika. Med tem je Lueger pil žganje. Ko je prišel njegov zdravnik, je zaklical: „Nesrečnež! Ali vam nistem prepovedal piti? To je vaša katastrofa!“ Sedaj je Lueger obsipal zdravnika z najhujšimi psovskami, nato pa začel besneti in razbijati kozarce in steklenice. Prijatelji so ga jedva premagali in spravili domov. „Nap“ pripominja, da so dunajski časopisi zamolčali ta prizor iz prizanesljivosti za Luegerja, toda vkljub temu je dogodek znan po celem Dunaju ter proizvaja veliko senzacijo.

Književnost.

— **Prvi slovenski naslovnik stolnega mesta Ljubljane in vojvodine Kranjske.** Izšel je ravnokar v založbi Dragotina Hribarja v Ljubljani prvi slovenski naslovnik stolnega mesta Ljubljane in vojvodine Kranjske. Tako knjigo je naša slovenska javnost že dolgo potrebovala. Sicer smo imeli že nekaj nemških naslovnikov, toda ti niso nikakor odgovarjali našim zahtevam. Knjiga ima čez 500 strani v leksikon. formatu in čez 100.000 naslovov in obsega naslove vseh ljubljanskih prebivalcev, potem po stroki razdeljene naslove ljubljanskih obrtnikov, podjetnikov in trgovcev. Knjiga navaja nadalje ceste in ulice ljubljanske, vse hišne posestnike, vsa oblastva in društva, vse župnijske in in županske urade, vse protokolovane tvrdke in zadruge. Podaja nam tudi natančen statističen pregled vojvodine Kranjske. Naslovnik kranjske dežele je razdeljen po okrajnih glavarstvih, po sodno-davniških okrajih in po kranjskih občinah. Tu zopet navaja vse oblasti in uradnike, potem pa vse večje obrtnike in trgovce. Prinaša tudi najnovejše poštne navedbe, brzajavne in telefonske ter vse pošte, ki ležijo v prvi zoni Ljubljane, kar bo izborno služilo ne le trgovcem in obrtnikom, temveč vsakomur, ki kaj pošilja. Knjigi je pridejan tudi mal zgodovinski razvoj politične uprave na Kranjskem ter seznam vseh živečih in umrlih častnih občanov mesta Ljubljane in pa vseh županov, ki so od leta 1504 načelovali mestni upravi. Knjiga je sestavljena po uradnih podatkih in ustreza vsem zahtevam. Knjigo prav toplo preporučamo. „Naslovnik“ stane 10 kron, po pošti 30 vinarjev več.

— **Ročni kazipot po Ljubljani in kranjskih mestih** za navadno leto 1907. Ta priročna in priljubljena knjiga je sestavljena jako vestno in natančno ter obsega podatke o vseh državskih in avtonomnih uradih, o vseh javnih korporacijah, šolah društvih, napravah in vse protokolirane firme, obrtnike in trgovce za celo Kranjsko. Knjiga je vredna najtoplejšega priročila.

— **Potresno poročilo za leto 1904.** Osrednji meteorološki zavod na Dunaju izdaja nekaj let sem znanstvena poročila o potresih. Referent za Kranjsko in za Goriško je odlični prirodoslovec profesor Ferdinand Seidl v Gorici. Iz njegovega vezanzimivega in natančnega poročila posnamemo, da mu je leta 1904 došlo 752 poročil, in sicer 597 s Kranjskega in 155 z Goriškega. Na Kranjskem je bilo v tem letu 68 potresov, in sicer 35 sporadičnih, ki so se čutili le na enem kraju in 34 drugih, ki so se čutili na več krajih. Med temi potresi jih je bilo pet, ki so prišli iz drugih dežel: eden iz Goriške, eden iz Štajerske, eden iz Italije in dva iz Hrvatske. Največji teh potresov se je primeril 10. marca. Njegovo središče je bila Ponteba, a je pretresel vso Kranjsko in Goriško.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Svoji ženi je grozil Jožef Dobravo, drvar na Koprivniku. Kazal ji je nož rekoč: „S temle nožem moraš crkniti, še štirikrat grem doli in gori, potem boš pa crknila.“ Ko je našla žena pri sosedih Frančiški Dijak zavetišče, prišel je mož pred hišo te in grozil, da jo bo zaklal. V svoji podivjanosti je trdil Boga preklinjal. Obsojen je bil na tri mesece težke ječe.

Tatvine je bil oproščen Jakob Juvan, hlapec v Ljubljani. Osumljen je bil, da je v Jevnici gostilničarju Janezu Kisovcu izmaknil žepno uro z verzičico, ko je zaktrkoval v njegovi gostilni. Juvan pa pravi, da ko je kake pol ure daleč privezoval žice na brzojavne drogeve, je zapazil, da ima dve uri. Mahoma je mislil, da jo je pomotoma v žep vtaknil. Zato jo je zavezal v robec in spravil pod grm. Ko je prišel orožnik popraševati po uri, mu jo je Juvan takoj pokazal, in to ga je rešilo obsodbe.

Krivo pričevanje. Andrej Polajnar, bajtarjev sin iz Predvora, je 4. listopada m. l. posestnikovega sina Matevža Sitarja z obuto nogo tako v trebuh sunil, da mu je zatekel, to pa zaradi tega, ker ga je Tičar iz Mač domov se vračajoč v pijanosti z nožem napadel. Da ne bi imel kakih sitnosti, zlasti ker se je govorica o tem hitro raznesla in so tudi orožniki zadevo sodišču nznunili, se je pobotal Polajnar s Tičarjem za 20 K, da bo za slučaj ovadbe njemu v prilog govoril. In res je Tičar tako storil. Dvakrat o tem pred sodiščem zaslišan, je prvkrat izpovedal, da je sam padel, drugokrat je pa rekel, da ga je Polajnar parkrat klofnil, nakar je padel in se sam poškodeval. Tisto noč je pa Polajnar, ki je bil v družbi hlapca Jakoba Šavsja iz Predvora, v Mačah parkrat zrevolvjem ustrelil, za kar se je tudi imel zagovarjati pred sodiščem. Tudi v tem slučaju je Šavsja pregovoril, da je lažljivo izpovedal, da takrat, ko je bil on zraven, ni streljal; tudi priči Mariji Bohinc iz Mač je prigovarjal, naj reče, da je sicer slišala strel, da pa ne ve, kdo je streljal, česar pa ona ni storila. Zaradi krivega pričevanja je sodišče obsodilo Polajnarja na pet mesecev, Tičarja na dva meseca in Šavsja na šest tednov težke ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Vipava 7. februarja. Pri našnih občinskih volitvah je zmagala v I in v II. volilnem razredu narodna napredna stranka.

Dunaj 7. februarja. Obrtna reforma je že sankcionirana in se razglasi te dni, morda že jutri, dočim izda vlada izvršilno naredbo k temu zakonu šele pozneje.

Dunaj 7. februarja. Nekateri nemški listi naznanjajo, da odstopi pravosodni minister dr. Klein še pred novimi volitvami in da postane krščanski socialist dr. Pattai njegov naslednik. „Fremden-Blatt“ pravi, da je ta vest neutemeljena.

Dunaj 7. februarja. Uradni list prijavlja cesarsko lastnoročno pismo, s katerim se prvi dvornik knez Liechtenstein razbremena različnih agand, ki jih prevzame drugi dvornik knez Montenuovo.

Dunaj 7. februarja. Zupanu Luegerju se je danes ponoči bolezen zopet obrnila na slabše.

Praga 7. februarja. Državno pravdnništvo v Plzinju je začelo sodno preganjati bivšega državnega poslanca Fresla. Dolže ga razžaljenja Veličanstva Fresl je vladi zelo na potu, ker se ni dal korumpirati in je vedno brezobzirno postopal.

Budjovjovice 7. februarja. Tukajšnji škof je danes zjutraj v starosti 68 let umrl.

Petrograd 7. februarja. V Kursku je bil vodja oktjabristov, Prokov, v svojem stanovanju umorjen. Morilci so pobeignili.

Draždane 7. februarja. Saški kralj je draždanskemu nadžupanu brzojavno izrekel svoje veselje in svoj ponos na izidu volitev, češ, zdaj mu je postalo življenje pravo veselje.

strijeno in tekoče
Sarg
glicerin
mijlo
napravlja kozo
belo in nežno.
Bobi se povsod.

Materan se lahko z mirno vestjo priporoča, da pri svojih otrokih rabijo brzo in zanesljivo učinkujočo, neprekosno Baby-mira crme lekarnarja pl. Brodjočina, ker je boljša nego vsak posipalni prašek, brzo odstranja izpuščaje na koži in na glavi, rdeče lise na koži, hitro suši odrgnjeno razpoklo ali ranjeno kožo, je izvrstna za obnovno gladke kože, če je po vetru in mokroti postala raskava. Skatljica Baby-mira crme stane v lekarni 60 h, 5 skatljice za 3 K 20 h razpošilja poštine prosto izdelevalc H. Brodjočin, lekarnar v Zagrebu št. 95.

Zahvala.

Vsem blagim dobrotnikom, ki so se spomnili nas pogorelcev s svojimi darovi bodisi v denarju, obliki in živilih, ravnotako pomožno odobro posebno še gg. župniku Lavtižarju, županu Jalenu in nadučitelju Zupančiču izrekam najurčnejšn zahvalo. — Bog plačaj!

Ráteče na Gorenjskem, na Svečnico 1907.

Jožef Benet vulgo Jank.

Javna zahvala.

Dolenjsko gasilno društvo pri Cerknici je priredilo dne 3. svečana veselico v prostorih gosp. Margarete Tratnik, — prvo v Dolenji vasi. Vsem udeležnikom se lepo zahvaljujemo za obisk te veselice in za darila, kar je vse pripomoglo, da je bil tako dober uspeh in se priporočamo še za nadaljno podporo.

Iskreno se tudi zahvaljujemo cerkniškem gasilnem društvu, posebno g. načelniku Matiju Obreza.

Dolenja vas pri Cerknici dne 6. februarja 1907.

ODBOR.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani

Uradni kurzi dun. borze 7. februarja 1907.

Malošibni papirji.	Dunaj	Blago
2-1/2% majska renta . . .	99.15	99.35
4-1/2% srebrna renta . . .	100.25	100.45
4-1/2% avstr. kronska renta . . .	99.15	99.35
5-1/2% „ „ zлата . . .	117.90	117.50
4-1/2% ogrska kronska renta . . .	95.90	96.10
5-1/2% „ „ zлата . . .	114.35	114.5
4-1/2% posojilo dež. Kranjske . . .	99.10	100.10
4-1/2% posojilo mesta Spiljet . . .	104.50	101.50
4-1/2% „ „ Zadar . . .	99.85	100.85
4-1/2% bos.-herc. železniško . . .		
5-1/2% posojilo 1902 . . .	99.60	100.60
4-1/2% češka dež. banka k. e. . .	99.75	100.75
4-1/2% „ „ z. o. . .	99.40	99.60
4-1/2% zast. pisma gal. dež. . .		
4-1/2% hipotečne banke . . .	100.80	101.25
4-1/2% pešt. kom. k. o. z . . .		
10% pr. . .	105.90	106.90
4-1/2% zast. pisma Innerst . . .		
4-1/2% hranilnice . . .	100—	101—
4-1/2% zast. pisma ogr. centr . . .		
4-1/2% dež. hranilnice . . .	100—	100.50
4-1/2% z. pis. ogr. hip. ban . . .	100—	100.20
4-1/2% obl. ogr. lokalnih ž . . .		
4-1/2% leznic dr. . .	100—	100.80
4-1/2% obl. češke ind. banke . . .	100—	101—
4-1/2% prior. lok. želez. Trst . . .		
4-1/2% Poreč . . .	99.90	
4-1/2% prior. dolenjskih žel . . .	98.75	99.75
4-1/2% prior. juž. žel. kup. 1/2% . . .	314.75	316.75
4-1/2% avstr. pos. za žel. p. o . . .	100.65	101.65

Srečke	Dunaj	Blago
Srečke od l. 1860 1/2 . . .	166.25	168.25
„ „ od l. 1864 . . .	266.75	268.75
„ „ tizske . . .	162.15	164.15
„ „ zem. kred. I. emisije . . .	274—	284—
„ „ II. . .	284.75	294.75
„ „ ogrske hip. banke . . .	251.50	261.50
„ „ srbske à frs. 100— . . .	100—	109—
„ „ turške . . .	169—	170—
„ „ španske . . .	22.75	24.75

Diniree.	Dunaj	Blago
Južne železnice . . .	167—	168—
Državne železnice . . .	686.90	687.90
Avstr.-ogrske bančne deln . . .	1759—	1769—
Avstr. kreditne banke . . .	886.50	887.50
Ogrske . . .	835.50	836.50
Zivnostenske . . .	244.75	245.75
Premogokop v Mostu (Brix) . . .	767—	772.50
Alpine montan . . .	623.25	624.25
Praške žel. ind. dr. . .	2661—	670—
Rima-Murányi . . .	571.80	572.50
Trboveljske prem. družbe . . .	282—	283—
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	565—	569—
Češke sladkorne družbe . . .	149—	151—

Valute.	Dunaj	Blago
1/2 kr. cekin . . .	11.86	11.40
2/3 franki . . .	19.09	19.12
3/4 marke . . .	23.50	23.58
4/5 roveigns . . .	24—	24.08
5/6 „ . . .	117.50	117.70
6/7 „ . . .	95.60	95.80
7/8 „ . . .	2.62	2.63
8/9 „ . . .	4.94	5—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 7. februarja 1907.

Termin.	50 kg K	7-40
Pšenica na april . . .	50	7-76
„ „ oktober . . .	50	6-71
„ „ april . . .	50	5-19
Koruza . . .	50	5-19
„ „ maj . . .	50	5-31</

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 06-2 Srednji zračni tlak 736-0 mm.

čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6. j. v.	735-5	-00	sl. jvzh	oblačno
7. zj.	736-2	-11	sl. svzhod	oblačno
2. pop.	735-8	-07	sl. jvzh.	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 1-2° normalne: 11°. - Padavina v mm 14.

+

Vsem sorodnikom in prijateljem naznanjava prežalostno vest, da je najina iskrena ljubljena edina hčerka

Zončka

pe kratki boleznij in nežni mladosti 2 let danes umrla. 460

Osilnica, 5. svečana 1907.

Anton in Roza Amon.

Gospodje in dame

lahko ob lahkem delo zaslužijo mnogo denarja. 448-1

Predstaviti se je od 9-12 in od 3-6 v Ljubljani, v Vegovih ulicah št. 6 prilično levo.

Naprodaj ste pod ugodnimi pogoji dve enonadstropni

HISI

Več se izve pri lastniku na **Trnovskem pristanu št. 14.** 458-1

Psi prepeličarji.

Trije lepi, po 8 tednov stari **prepelčarji** (nemška pasma) **se prav ceno oddajo pri fotografu** 467

L. KREMA
Sv. Petra cesta št. 27.

V trgovino s papirjem, knjigami in galanterijskim blagom se sprejmeta:

učenec prodajalka

ali tndi **učenka** iz dobre hiše s primerno šolsko naobrazbo, **takoj ali do 1. sušca t. l.**

Ponudbe odpremlja iz prijaznosti upravn. „Slov. Naroda“. 413-3

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Penatis iz „Slov. Naroda“.)

Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetški punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vin.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarju v Ljubljani, **Prešernove ulice.**

Vljudno se priporoča trgovina s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana,
Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.
3612 Cene zmerne. 38

Lepostanovanje

na „Zelenem hribu“ s tremi ali petimi sobami, kuhinjo, jedilno shrambo i. t. d. **se ceno odda.** 460-1

Majhno stanovanje

z 2 sobama in pritliklinami z uporabo vrta **se odda** za majnikov termin. Stranke z odraslimi otroci imajo prednost. **Lončarska steza št. 6.** 463-1

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6,
Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

Mesta natakarka

išče izučen mesar. Vzame tudi gostilno na račun in položi lahko, če treba, tudi kavcijo. Vajen je temu poslu pa tudi v drugih opravih dobro izurjen. Govori hrvaško, slovensko in nemško.

Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 419-2

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošila šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šletno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezjska razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/38.
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 455

Panorama-kosmorama

Doorski trg št. 3 pod „Narodno kavarno“.

Od 3. februarja do 9. februarja 1907.

Avstr. cesarski manevri leta 1906.

Učeno Dabio

na

XVI. redni občni zbor Posojilnice v Žužemberku

registr. zadrage z neom. zavezo ki se bode vršil

v nedeljo, 17. svečana 1907
ob 4. uri popoldne
v posojil. pisarni v Žužemberku št. 26.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Predložitev in potrjenje letnega računa za upravno leto 1906.
4. Volitev nadzorstva.
5. Služajnosti.

463 **Načelstvo.**

Ivan Jax in sin
v Ljubljani
Dunajska cesta št. 17
priporočata svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji
za redbinjo in obrt
Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt s manjšajšimi se vplačili.

Veak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

prodajalnica

Dobro idoča - 369-3

za črevljarsko obrt z vsem inventarjem **se prod.** Več se poižve pri **Ivan Valentinciču, Krenove ulice 14.**

Priljavno

vinsko klet stanovanje

odd. v najem in istotam tudi prilično

z 2 sobama in pritliklinami za termin maj **Anton Volkar, Spodnja Šiška, Jernejeva cesta št. 42.** 417-2

„SLOVENSKI NAROD“

se prodaja v posameznih izvodih po 10 vin. v sledečih trafikah:

- Ljubljana:**
 - Bizjak I., Vodmat, Bohoričeve ulice št. 10.
 - Blažnik L., Stari trg št. 12.
 - Blaž M., Dunajska cesta št. 14
 - Dolenc Jerica, Prešernove ul. 52
 - Elšner M., Kopitarjeve ulice 1.
 - Fuchs H., Marije Terezije cesta, nasproti Kolizeja
 - Guštin Lina, Šelenburgove ul. 6.
 - Hinner Alojzija, hotel „Union“.
 - Kanc A., sv. Petra cesta št. 14.
 - Kleinstejn J., Jurčičev trg št. 3
 - Kos I., Kolodvorske ulice št. 26.
 - Košir Julija, Hilšerjeve ulice št. 12.
 - Kristan Iv., Resljeva cesta 24.
 - Kustrin A., Breg št. 6.
 - Kušar J., sv. Petra cesta št. 52.
 - Mrzlikar A., Sodnijske ulice št. 4
 - Pichler I., Kongresni trg št. 3.
 - Sever M., Gosposke ulice št. 12.
 - Sušnik J., Rimska cesta št. 18
 - Svatek J., Mestni trg št. 25.
 - Šešark F., Šelenburgove ulice št. 1.
 - Tenente R., Gradaške ulice št. 10.
 - Treo Julija, Sv. Petra cesta št. 36.
 - Ušeničnik Fr. Židovske ul. št. 1.
 - Velkoverh A., Sv. Jakoba trg 8
 - Weinert H., južni kolodvor.
- Šiška:**
 - Franzot M., Spodnja Šiška na kolodvoru.
 - Kotnik J., trgovec v Šiški.
- Glince pri Ljubljani:**
 - Traun Janko, trgovec.
- Kamnik:**
 - Ažman Marija, trafika.
- Škofja Loka:**
 - Žigon Matej, trgovina in trafika na Glavnem trgu št. 34.
- Kranj:**
 - Florian Karl, knjigotržec.
- Radovljica:**
 - Homan Oton, trgovec.
 - Zgoše, Begunje pri Lescah:
 - Jagodic Matija, posestnik, trgovec in gostilničar.
 - Lesce (v bufetu na kolodvoru):
 - Legat Ivan, gostilničar in posestnik.
- Bled:**
 - Pretnar Ivan, trgovec.
 - Javornik (Gorenjsko):
 - Zoré Leopold, trgovec.
 - Hrušica (Gorenjsko):
 - Podpac Štefan:
 - Bohinjska Bistrica:
 - Grobotek Mijo, trgovec.
 - Jesenice:
 - Mesar J., posest. in gostilničar
 - Schwarz Julija, na kolodvoru.
 - Ribnica:
 - Lovšin Ivan, trgovec.
 - Novo mesto:
 - Kos Josip, knjigovez.
 - Boštanj pri Radni:
 - Dermelj Alojzij, posestnik in trafikan.
 - Krško:
 - Stanzer Henrik, trgovec.
 - Raka pri Krškem:
 - Varšek Ivan, trgovec.
 - Vrhnika:
 - Gostilna Mantua (Fran Dolenc)
- Logatec:**
 - Rus Jos., trgovec.
- Črni vrh nad Idrijo:**
 - Lampe Ivan, trgovec.
- Cerknica:**
 - Kravanja Anton, trafikant.
 - Pogačnik Alojzij, trgovec;
 - Popović Janko, trgovec;
 - Werli Karolina, trafikantinja
- Begunje pri Cirknici:**
 - Stergulec Ivan, hišna št. 31.
- Staritrq pri Ložu:**
 - Benčina Ivan, trgovec.
- Postojna:**
 - Marinšek Jakob, prodajalec
 - St. Peter na Krasu:
- Schmelzer J., na kolodvoru**
 - Ilirska Bistrica:
 - Tomšič Roza, trgovka
 - Senozočec:
 - Zelen Ant., gostilničar in trafikant
 - Komen pri Nabrežini:
 - Lucija od Švara, trafika.
 - Zidani most:
 - Peterman Mary, trafika na kolo dvoru.
 - Celje:
 - Miklauc Marija, trafika v „Narodnem domu“.
 - Celovec:
 - Sowa Josip, časopisni biró.
 - Gorica:
 - Bajt J., ulica Campo Sar to št. 43.
 - Gabršek A., knjigotržnica.
 - Hovanski Ivan, Via Corno št. 22
 - Kvebelj Peter, Kapucinska ul. 1
 - Leban Tereza, Corso G. Verdi št. 21.
 - Schmelzer Karel, trafika na kolodvoru.
 - Schwarz Josip, trafika, Šolska ulica št. 2 (via scuole 2)
 - Nabrežina:
 - Na kolodvoru
 - Diviša:
 - Na kolodvoru.
 - Trst:
 - Grammaticopulo Aristide, Piazza Barriera vecchia (vogal ulice Bosco št. 1).
 - Lavrenčič Mihael, Piazza Caserma št. 1.
 - Može Karolina, ulica Miramare št. 1
 - Stanič Št., ulica Molin piccolo št. 9.
 - Opatija:
 - Tomašič Anton, trafikant.
 - Pulj:
 - Feik Antonija, Via Barbacani šte. 17.
 - Šohütz Marija, trafika na postaji državnega kolodvora
 - Reka:
 - Časopisni biró „Globus“, via Adamich št. 2.
 - Sikič Gjuraj, trgovec, via Andrassy št. 7.
 - Trbojevič Gjuraj, Via del Molo Dunaj:
 - Hočever Helena, trafikantinja, VIII. Alserstrasse št. 9.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalje 87,176.383-76 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z varškimi ste. anka. narodne uprave.

Vsa poljanita daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnoj bančnej hiši v Dunajski ulici št. 52.

Abiturijent

več stenografije, išče službe v kaki pisarni. 430-2

Ponudbe pod „abiturijent“ na na upravništvo „Slov. Naroda“.

Stanovanje

z lepo sobo in kuhinjo se odda za mesec maj na **Bleiweisovi cesti 19.** prilično. 409-2

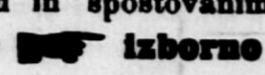
Več v mod. trgovini **Prešernove ulice št. 3.**

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice štev. 12

4012 39 številka telefona 210.

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

C. kr. priv.

občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zakladi znašajo nad 300 milijonov kron.

Poslovni izkaz

zavarovalnega oddelka na življenje meseca januarja

451-1

	1906	1907
Vložilo se je ponudb	1723	2279
za zavarovano vsoto	K 12,946.124-86	K 21,036.464-06
Izgotovljenih polic je bilo	1291	2025
za zavarovano vsoto	K 10,180.114-29	K 20-276.730-15
naznanjene škode znašajo	K 570.458-29	K 602.082-82

Slovo!

Povodom svojega preme-
ščenja k vodstvu c. kr. drž.
železnic v Trst mi ni bilo radi
kratkega časa mogoče se osebno
posloviti pri svojih kolegih, pri-
jateljih in znancih, zatorej
kličem tem potom vsem presrčen
Na zdar!

U Ljubljani, 7. sveč. 1907.

456 Matija Laurenčič.

Gostilna

se odda valed smrti lastnika v
najem z vso gostilniško opravo blizu
Krauja, ob državni cesti Kraj Trbiž,
v bližini proge nove železnice. Hiša je
na lepem razgledu z vrhom in še ne-
davnno zidana. Pri hiši je bled s poljem.
Pod ugodnimi pogoji se hiša
tudi prodaja. 337-4

Kje, — pove upravništvo „Slov.
Naroda“.

Najvišja odlika na mednarodni
razstavi v Milanu leta 1906
(avstr. juror.)

Za kašelj

hrupavost in zasleženje sopil
rabite II 4386 3

salmiakove pastilje
Iekarnarja
Piccolija v Ljubljani.

Škatljica 20 vin., 11 škatljic 2 kroni.
Naročila izvršuje točno in po
povzetju lekarnar Piccoli v Ljub-
ljani, na Dunajski cesti.

Schichtovo milo

Pristno le z imenom „SCHICHT“.

Prihrani
denar, čas
in delo.

ne škoduje perilu.

Prihrani trud
in delo, koristi
tedaj tudi
zdravju.

Pri perilu malo časa
Jaz potratim le. 452
Milo Schichtovo z jelenom,
Madeže odpravi vse.

Učenec se sprejme takoj v trgovino z me- šanim blagom 459 Alojzij Jerančič, Ljubljana.

Oes. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:	1110 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejevice, Praga.	2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja.
7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topllice, Kočevje.	4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Selcista, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.
8-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.	8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja.
9-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Topllice, Kočevje.	8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
9-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.	11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontalja, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.	Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.	7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
8-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenica, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.	2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
Odhod v Ljubljano juž. žel.:	7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.	10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Same v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.	Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
	8-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
	10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
	6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
	9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Same v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti 3678-18

MINLOS PIALNI PRASEK

Daje bleščečo belo perilo popolnoma brez duha in varuje platnino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih pridakov. Pristen samo v originalnih zavrtkih z goreno varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vlnarjev s 500 „ 30
„ 2 1 kilo 56 „

Noben zavitek brez gorene varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:
L. Minlos,
Dunaj 1., Mölkerbastei 3.

Kakor en mož se ga drže milijoni.
Vpisana varstvena znamka.

„The Gresham“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

pod nadzorstvom c. kr. avstrijske in angleške vlade.

C. kr. avstrijska vlada je v varnost avstrijskih zavarovalcev, pripoznala

K 33,743.421-70.

Izvod iz poročila glavne skupščine dne 17. maja 1906 v Londonu.

1. Splošni prejemki za l. 1905 K 32,677.-80-
2. Splošna aktiva dne 31. dec. 1905 „ 223,817 069-
3. Izplačane police „ 515,093 054-
4. Splošni presežek dne 31. dec. 1905 „ 7,223,290-

Poraba presežka:

Dobiček zavarovalcem K 5,295 843-
Dividende in obrasti „ 726.575-
Nadaljnja rezerva za eventualno znižanje obratne mere „ 1,200.872-
K 7,223.290-

3094-7
Novi tarif z ugodnimi kombinacijami (zavarovanje življenja pokojnine in otrok) oddaja zastoj in poštine prosto.

Generalno zastopstvo v Ljubljani, na Franc Jožefovi cesti št. 17 pri
GUIDONU ZESCHKO.

Osebe, ki se hočejo poslužiti svojih dobrih zvez in ki so sposobne za nabiranje zavarovanj v mestu in na kmetih, se takoj nastavijo s stalno plačo in provizijo.

Ravnokar izšel

Hribarjev najnovejši

„Splošni naslovnik“

uradov, društev, tvrdk in zasebnikov deželnega in stolnega mesta Ljubljane ter vojvodine Kranjske.

Ta najnovejša vsem uradom, trgovcem in zasebnikom neobhodno potrebna knjiga obsega na 30 polah velike oblike nad 100.000 naslovov industrijev, uradov, duhovščine, učiteljstva, obrtnikov itd. Ljubljane in cele Kranjske in je edina te vrste.

Cena 10 kron, po pošti 30 vin. več. — Naroča se v založni knjigarni Dragotina Hribarja v Ljubljani. 431-2

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4
dobljava kakor znano

najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.
Pri naročitih zadostuje pred. št. 2190-36
Nopriložni izdelki se zamenjajo.
Ceniki brezplačno in poštino prosto.

Najnovejši

Pred št. 1148. Chevette s polkoutes podpet. 10-50
šiv. podpt. K 9- „ Pred št. 1149. Franc. 13-
Chevreaux, St. Louis XV podptok: K 12- „

Pred št. 553. Sabahid. . . . K 10-50
„ 567. Ia Box calf. . . . „ 13-
„ 610. Lakevina. . . . „ 12-

